

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

**The Evaluation of Cultural Conservative Project Effectiveness
in the ๒๕๕๓ Budget of The Cultural Center,
Yala Rajabhat University.**

โดย

วัลย์ลดา พรหมเวียง

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบวิจัยสถาบัน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อเรื่องวิจัย การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓
ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อผู้วิจัย นางวัลย์ดา พรหมเวียง
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประเภทการวิจัย การวิจัยเชิงประเมิน

ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

บทคัดย่อ

การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓๓๖ คน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการย่อยต่าง ๆ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนทั่วไป และ ผู้สังเกตการณ์

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองจำนวน ๒ ชุด ตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงผลด้วยตารางแบบร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (Means: X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบชิปโมเดล (CIPP Model) ร่วมกับรูปแบบความสอดคล้อง (Countenance Model) ทำการประเมินใน ๒ มิติ คือ มิติในแนวตั้งและแนวนอน

ผลการวิจัยพบว่า

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓ มีความสอดคล้องกับบริบทหรือสภาวะแวดล้อม มีการดำเนินงานตามวงจรแบบ PDCA สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) แต่อย่างไรก็ตาม ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรคำนึงในด้านปัจจัยเบื้องต้นกับผลผลิตในความคุ้มค่าของงบประมาณ ด้านกระบวนการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากโครงการไปใช้ประโยชน์ได้จริง ในขณะเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบกับผลการตัดสินคุณค่าของโครงการจากกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ โครงการได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณของมหาวิทยาลัยอย่างมีระบบและกลไก บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ มีการเผยแพร่กิจกรรมต่อสาธารณชน ตลอดจนมีการประเมินผลความสำเร็จของโครงการ ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

Research title: The Evaluation of Cultural Conservative Project Effectiveness in the 2553 Budget of The Cultural Center, Yala Rajabhat University.

Researcher: Mrs. Wallada Promwiang

Research Type: Evaluation Research

Budget Year: 2010

ABSTRACT

This study aimed to evaluate the cultural conservative project effectiveness in the 2553 Budget. The data were collected by the survey method in accordance with 336 samples that were divided two groups, namely, the committee managed very the projects and the persons attended the projects such as teachers, students, general peoples and observers.

The methodologies used included two dimensions. Namely, the CIPP Model's D.L Stufflebeam was used in horizontal dimension evaluation and the Stake Congruence-Contingency Model's Robert E. Stake was used in vertical dimension evaluation. Questionnaire was administered along with the attribute of two sampling groups. The data analysis used statistic method in percentage, arithmetic mean and standard deviation.

Research result:

The cultural conservative project was in the 2553 Budget. It had contingency with context, had procedure according to PDCA circle, to be in line with the standard of Office of the Higher Education Commission (OHEC). However, the culture center ought to consider input and product relating to conventional benefit-cost budget, the participant process of the students and the personals of university. Inclusively, conduction the body of knowledge was obtained from the project should be take apply effectively. In the meanwhile, when, compared with something the worth of the project from the group person attended the project. The project had operating, followed the plan was stationed yearly the budget of the university systemically and mechanical, achieve followed the plan didn't lower 80 percentages. It had the revelation spreads the activity build the public, including , there was success evaluation of the project, cause the advantage and build the worth toward community, responded to the standards of The Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization)

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญแผนภูมิ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
๑. บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
ขอบเขตของโครงการวิจัย	๒
นิยามศัพท์	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๕
๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
แนวคิดและโมเดลการประเมินผลโครงการ	๖
โมเดลการประเมินของสเตก	๗
โมเดลการประเมินของสตฟเฟิลบีม หรือโมเดลชิปปี้	๑๐
ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน	๑๔
กรอบแผนงานวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๑๕
โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๕๓	๑๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๗
๓. วิธีดำเนินการวิจัย	๒๑
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	๒๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๒
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๕
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๕
๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๖
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๖
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การประเมินโครงการในมิติแนวตั้ง	๓๐
การประเมินโครงการในมิติแนวนอน	๓๕
การประเมินผลโครงการในเมตริกการบรรยาย	๓๕
การประเมินผลโครงการในเมตริกการตัดสินคุณค่า	๔๖
ผลการศึกษา	๔๕
๕. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	๕๑
สรุปผลการศึกษา	๕๒
อภิปรายผล	๕๕
ข้อเสนอแนะ	๕๖
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ประวัติย่อผู้วิจัย	

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นโครงการใหญ่โครงการหนึ่งของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม และถือเป็นพันธกิจหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งมีการดำเนินงานโดยมีโครงการย่อย/กิจกรรมต่าง ๆ เริ่มจัดทำขึ้นตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ จนถึงปีงบประมาณปัจจุบัน ๒๕๕๓ ได้ผ่านระบบการตรวจประเมินประกันคุณภาพภายในตามเกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ) มาแล้วหนึ่งครั้งในปี ๒๕๕๑

ต่อมาในปี ๒๕๕๒ ทางศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ เสร็จสิ้นไปแล้วตามปีงบประมาณแผ่นดิน แต่ยังไม่ได้รับการประเมินประกันคุณภาพ เพราะเนื่องจากยังอยู่ในระหว่างกลางภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษา ๒๕๕๒ และนอกจากนี้ โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมประจำปี ๒๕๕๓ ได้รับการพิจารณางบประมาณแผ่นดินตามโครงการย่อย/กิจกรรมต่าง ๆ โดยคณะกรรมการพิจารณางบประมาณโครงการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ด้วยงบประมาณที่ได้รับเพิ่มมากขึ้น เปรียบเทียบได้จากปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ได้รับเป็นจำนวนเงิน ๔๘๖,๕๐๐ บาท ต่อมาปี ๒๕๕๒ ได้รับงบประมาณเป็นจำนวนเงิน ๔๘๕,๖๐๐ บาท และในปี ๒๕๕๓ ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น หากจะพิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ของแต่ละโครงการย่อย/กิจกรรมต่าง ๆ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ว่าจะประสบความสำเร็จ/ล้มเหลวหรือไม่ อย่างไร การจัดทำโครงการย่อยแต่ละโครงการมีความคุ้มค่ากับเงินงบประมาณที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือไม่ ประการใด อะไรเป็นปัจจัยพื้นฐานของจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำโครงการย่อยต่าง ๆ เพื่อให้มีประสิทธิผลสูงสุด สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ตามแผนยุทธศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอย่างแท้จริงหรือไม่ ประการใด

อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินงานที่ผ่านมา ทางศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยังไม่เคยมีผู้ใดทำการประเมินประสิทธิผลโครงการอย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการวิจัย รวมทั้ง ยังไม่เคยมีผู้นำหลักฐานจากผลการวิจัยเชิงประเมินไปช่วยในการตัดสินใจปรับปรุงข้อบกพร่องของการวางแผน กิจกรรม การบริหารโครงการว่า ควรจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้าง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจใคร่ศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งภาพที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับสิ่งที่คาดหวังในประสิทธิผลของโครงการดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ โครงการย่อย/กิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ทุกคณะและทุกหน่วยงานจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา ในงบประมาณแผ่นดินประจำปี ๒๕๕๓

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการย่อย/กิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมปีงบประมาณ ๒๕๕๓ คณาจารย์/บุคลากรจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่นำนักเรียนมาเข้าร่วมโครงการ ตลอดจนวิทยากร/บุคลากรที่เกี่ยวข้องในแต่ละโครงการ/กิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจงในแต่ละโครงการย่อย/กิจกรรมต่าง ๆ กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง โครงการที่จัดทำขึ้นตามกรอบแผนงานด้านศิลปวัฒนธรรม และเป้าประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีศูนย์ศิลปวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นแกนกลางของกระบวนการดำเนินงานระหว่างคณะและหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบไปด้วยโครงการ/กิจกรรมย่อยต่าง ๆ ที่ได้รับการพิจารณาจัดสรรใช้งบประมาณแผ่นดินประจำปี ๒๕๕๓ จำนวนทั้งสิ้น ๑๓ โครงการ

การวิจัยประเมินผลโครงการ หมายถึง การวิจัยโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โดยใช้รูปแบบการประเมินของสเตก (Stake's Countenance Model) ผสมผสานกับรูปแบบการประเมิน สตัมเฟิลบีม ((Stufflebeam's or CIPP Model) ประเมินใน ๒ มิติ คือ

๑. มิติในแนวตั้ง คือ การประเมินโดยใช้ CIPP Model มี ๔ ด้าน คือ การประเมินสถานะแวดล้อม (Context) ตัวป้อนเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product)
๒. มิติในแนวนอน คือ การประเมินสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินใจคุณค่า

ประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นหลังเสร็จสิ้นโครงการ และเป็นประสิทธิผลสุดท้าย (end outcome or ultimate outcome) ซึ่งใช้ตัวดัชนีวัดระดับความสำเร็จของโครงการ เมื่อเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการและเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ตั้งไว้

ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของโครงการ หมายถึง ดัชนีบ่งชี้หรือตัวชี้วัดที่ใช้วัดตามเกณฑ์มาตรฐานที่นำมาเปรียบเทียบ เพื่อพิจารณาข้อมูลในมิติแนวนอนของสdek ซึ่งจำแนกเกณฑ์ออกเป็น ๒ ชนิดคือ

๑. เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criterion) ในที่นี้ หมายถึง เกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในองค์ประกอบที่ ๖ ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และ

๒. เกณฑ์สัมพัทธ์ (Relative Criterion) ในที่นี้ หมายถึง ตัวชี้วัดที่แสดงหรือระบุประเด็นที่ต้องการจะวัดหรือประเมินในโครงการย่อยต่าง ๆ จำแนกออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ

๒.๑ ความสอดคล้องเชิงเหตุผล (Logical) จะพิจารณาความสัมพันธ์ตามเกณฑ์ ตัวชี้วัดทั่วไป เช่น เกณฑ์ประสิทธิผล: วัดระดับความสอดคล้อง เกณฑ์ความพึงพอใจ: วัดระดับความพึงพอใจ เกณฑ์ความพอเพียง: วัดการขาดแคลนปัจจัยการผลิต และความพอเพียงปัจจัยอื่น เป็นต้น

๒.๒ ความสอดคล้องที่ปรากฏขึ้นจริง หรือความสอดคล้องเชิงประจักษ์ (Empirical) จะพิจารณาความสัมพันธ์ร่วมกับเกณฑ์สัมบูรณ์

เป้าประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ หมายถึง สิ่งที่มาวิทยาลัยตั้งไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ ตามแผนยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีดังนี้

๑. สืบสานและเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชาติในสังคมพหุวัฒนธรรม

๒. ปลุกฝังค่านิยมให้บัณฑิต นักศึกษาและชุมชนในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย

ประสิทธิผลของ โครงการ หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการจัดทำโครงการที่ได้ผลงานเชิงปริมาณ และผลงานเชิงคุณภาพ ตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และตามการยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการตรวจสอบหาประสิทธิผลของโครงการแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ ๑) กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ และ ๒) กลุ่มครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์

๑. ผลงานเชิงปริมาณ ให้ค่าน้ำหนัก เท่ากับ ๕๐% เป็นการประเมินผลในมิติแนวตั้งตามรูปแบบของ CIPP Model ซึ่งมี ๔ ด้าน ดังนี้

๑.๑ การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context)

กลุ่มที่ ๑ หมายถึง การตรวจสอบ เกี่ยวกับความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการ, ความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น, สภาพแวดล้อมของสถานที่, การทบทวนปรับปรุงโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามของกลุ่ม และ

กลุ่มที่ ๒ หมายถึง การตรวจสอบเกี่ยวกับ ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการ กับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย, ความเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น, สภาพแวดล้อมของ สถานที่จัด ด้วยการพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามของกลุ่ม

๑.๒ ปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input) หมายถึง การตรวจสอบเกี่ยวกับบุคลากร, ทรัพยากร, งบประมาณ, ความเหมาะสมของวิทยากร, ระยะเวลาที่จัดโครงการ ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยจาก แบบสอบถามของทั้ง ๒ กลุ่ม

๑.๓ กระบวนการ (Process)

กลุ่มที่ ๑ หมายถึง การตรวจสอบเกี่ยวกับ การเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชน มีส่วนร่วม, การประชุม วางแผน, การประสานงาน, การประชาสัมพันธ์, และการดำเนินงานเป็นไปตามแผน, ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามของกลุ่ม

กลุ่มที่ ๒ หมายถึง การตรวจสอบเกี่ยวกับ การประชาสัมพันธ์, โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย, ความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี, ความพร้อมในการดำเนินงาน, การประเมินผลความพึงพอใจ ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามของกลุ่ม

๑.๔ ผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product)

กลุ่มที่ ๑ หมายถึง การตรวจสอบเกี่ยวกับ การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ, การบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา, ความคุ้มค่าของงบประมาณ, หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ควรมียู่, หลักฐานรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามของกลุ่ม

กลุ่มที่ ๒ หมายถึง การตรวจสอบเกี่ยวกับ ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น, เห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น, มีภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม, มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามของกลุ่ม

๒. ผลงานในเชิงคุณภาพ ให้ค่าน้ำหนัก เท่ากับ ๕๐% เป็นการประเมินในมิติแนวนอนของสdek ได้แก่ การประเมินสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินคุณค่า

สิ่งที่คาดหวัง หมายถึง วัตถุประสงค์ของโครงการ และ

สิ่งที่เกิดขึ้น หมายถึง สิ่งที่คุณตอบแบบสอบถามปลายเปิดในตอนต้นที่ ๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของทั้ง ๒ กลุ่ม ซึ่งจะนำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับ สิ่งที่คาดหวังและเกณฑ์มาตรฐาน ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

เกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง เกณฑ์สัมบูรณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในองค์ประกอบที่ ๖ ด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยการพิจารณาค่าเฉลี่ยจากแบบตรวจสอบรายงานการประเมินตนเอง (แบบ ปม ๑) ด้วยการประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบว่า มี/ไม่

ผลการตัดสินคุณค่า หมายถึง ผลที่ได้จากการพิจารณาเปรียบเทียบผลจาก CIPP Model ผสมผสานกับ Stake's Countenance Model

ผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม, คณาจารย์/บุคลากรประจำหน่วยงานทั้งในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาและจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่นำนักเรียนมาเข้าร่วมโครงการ ตลอดจนวิทยากร/บุคลากรที่เกี่ยวข้องในแต่ละโครงการ/กิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์โดยตรง ทำให้ทราบประสิทธิผลของโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ว่าสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์โครงการและเป้าประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ตั้งไว้หรือไม่

ประโยชน์โดยอ้อม ทำให้ได้แนวทางปรับปรุงโครงการที่จะสามารถตอบตัวชี้วัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในองค์ประกอบที่ ๖ ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในปีต่อไป

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การประเมินประสิทธิผลโครงการ ซึ่งนำมาเป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. แนวคิดและโมเดลการประเมินผลโครงการ

๑.๑. โมเดลการประเมินของสตัฟเฟิลบีม หรือ โมเดลชิป (Stufflebeam's or CIPP Model)

๑.๒. โมเดลการประเมินของสเตก (Stake's Concepts and Model of Evaluation)

๒. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประเมินคุณภาพ

องค์ประกอบที่ ๖ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๓. กรอบแผนงานวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

๔. โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

๕. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและโมเดลการประเมินผลโครงการ

แบบจำลอง (Model) หมายถึง วิธีการสื่อสารทางความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์ หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อในลักษณะต่าง ๆ เช่น แผนภูมิ แผนผัง ระบบสมการ และรูปแบบอื่น เป็นต้น เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ ในปัจจุบัน แนวคิดและโมเดลการประเมินผลโครงการ กระทำได้หลายรูปแบบ ซึ่งได้รับการพัฒนามาหลายยุคหลายสมัยทำให้เกิดเป็นโมเดล (Model) การประเมินต่าง ๆ ภายใต้อำนาจเชื่อและปรัชญาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไป พอสรุปได้ดังนี้

โมเดลการประเมินของไทเลอร์ (Tyler's Rationale and Model of Evaluation) ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งการประเมิน เขาได้เสนอกรอบแนวคิด ครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๙๔๓ ซึ่งเป็นการประเมินโครงการด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยเขามีความคิดเห็นว่า โครงการจะดีต่อเมื่อได้ผลตามวัตถุประสงค์ กล่าวคือ การได้รับข้อมูลซึ่งระดับพฤติกรรมของผู้เรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งพฤติกรรมที่กำหนดไว้ และสามารถวัดได้หลังสิ้นสุดโครงการ ดังนั้น แนวคิดของไทเลอร์ จึงเป็นการเปรียบเทียบ โดยเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วประเมินความสำเร็จของวัตถุประสงค์เหล่านั้นว่า โครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ ดูได้จากผลผลิตของโครงการว่าตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่แรกหรือไม่เท่านั้น ดังนั้น โมเดลของ ไทเลอร์ จึงเรียกว่า โมเดลยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model or Objective) (สมคิด พรหมจ้อย, ๒๕๕๐ : ๕๑)

โมเดลการประเมินของครอนบาค (Cronbach's Concepts and Model) ซึ่งเขาเสนอแนวคิดไว้ว่า การประเมินเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและการใช้สารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมทางการศึกษา และการประเมินนั้นไม่ควรจะทำได้โดยใช้แต่เพียงแบบทดสอบอย่างเดียว แต่ควรทำการทดสอบทั้งวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และผลกระทบอื่น (Side effect) ของโครงการนั้นด้วย โดยใช้แนวทางการประเมินเพิ่มอีก ๔ แนวทาง ได้แก่ (๑) การศึกษากระบวนการ (๒) การวัดศักยภาพของผู้เรียน (๓) การวัดทัศนคติ และ (๔) การติดตามผล ดังนั้น โมเดลของครอนบาค จึงเรียกว่า โมเดลการประเมินวัตถุประสงค์และผลกระทบ (Goal and Side Effect Attainment Model) (สุพัตร์ พิบูลย์, ๒๕๔๕ : ๓๗-๓๘)

โมเดลการประเมินของสคริฟเวน (Scriven's Evaluation Ideologies and Model) เขาได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า การประเมินเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมหรือประมวลข้อมูล เป้าหมายสำคัญของการประเมินคือ การให้ข้อตัดสินคุณค่าของกิจกรรม ซึ่งมี ๒ ลักษณะ คือ การประเมินระหว่างดำเนินการ (Formative Evaluation) และการประเมินผลรวม หรือการประเมินสรุปรวม (Summative Evaluation) นอกจากนี้ สคริฟเวน ยังเสนอว่า สิ่งที่ต้องประเมินมี ๒ ส่วน คือ ๑) การประเมินเกณฑ์ภายใน ซึ่งเป็นการประเมินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและคุณภาพของคุณลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เช่น เป้าหมาย โครงสร้าง วิธีการ ตลอดจนทัศนคติของบุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินโครงการ ความเชื่อถือจากสาธารณชน และข้อมูลอื่น ๆ ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับโครงการนั้น ๆ ๒) การประเมินความคุ้มค่าเป็นการประเมินในส่วน ซึ่งเป็นผลที่มีต่อผู้รับบริการจากการดำเนินโครงการ จึงจัดว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดย อิงเกณฑ์ภายนอก และต่อมา สคริฟเวน ได้เสนอแนวคิดการประเมินที่ไม่ยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Goal – Free Evaluation) ซึ่งหมายความว่า นอกจากมีการพิจารณาวัตถุประสงค์ของโครงการแล้ว ยังต้องมีการคัดเลือกข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการ โดยออกแบบการประเมินให้ยืดหยุ่นได้ และสามารถรวบรวมสารสนเทศที่มีคุณค่าต่อโครงการ ซึ่งผลบางอย่างอาจให้ความสำคัญมากก็ได้ (เยาดี ราชชัยกุล, ๒๕๔๘ : ๗๒)

หากพิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่าง สคริฟเวน มีแนวคิดแตกต่างกับ ครอนบาค ในด้านการใช้กลุ่มเปรียบเทียบในการประเมิน สคริฟเวน เห็นว่าการใช้กลุ่มเปรียบเทียบมีข้อดีมากกว่าการไม่ใช้กลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งจะเป็นการประหยัดกว่าไม่ต้องทำการศึกษาในระยะยาว และใช้กลุ่มตัวอย่างมาก ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก นอกจากนี้ เขายังเชื่อว่า การศึกษากลุ่มย่อย (Migro-studies) ด้วยวิธีการเปรียบเทียบจะเป็นประโยชน์มากกว่าการศึกษาประชากรทั้งหมด (Cross-studies) ทำได้ง่ายและ บ่อยครั้งกว่า

โมเดลการประเมินของสเตก (Stake's Concepts and Model of Evaluation) เขาได้พัฒนารูปแบบการประเมินของ ครอนบาค และ สคริฟเวน มาเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ และถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่นักประเมินนำมาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง แบบจำลองของสเตกเป็นแบบจำลองที่มีการพัฒนาขึ้นในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๖๗ – ๑๙๗๐ และมีลักษณะคล้ายกับแบบจำลองของชิป (CIPP Model) แต่เป็นแบบจำลองซึ่งมีแนวคิดในการประเมินที่มุ่งเน้นการสื่อสารแบบธรรมชาติ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของโครงการตามความเป็นจริงในทางปฏิบัติ

สเตก (สมคิด พรหมจ้อย, ๒๕๕๐ : ๖๐- ๖๒) ได้เสนอ รูปแบบการประเมินสนับสนุน เรียกว่า เคนันท์เทนซ์ (Countenance Model) ซึ่งจำแนกข้อมูลการประเมินออกเป็น ๒ ส่วน คือ เมตริกบรรยาย (Description Matrix) และเมตริกตัดสินคุณค่า (Judgement Matrix) และเขาได้เสนอว่าก่อนบรรยายหรือตัดสินคุณค่าของโครงการใดๆ นักประเมินควรทำการวิเคราะห์หลักการและเหตุผลของโครงการนั้นๆ ด้วย และการเก็บข้อมูลควรรวบรวมในสิ่งที่จะต้องพิจารณาจำแนกออกเป็น ๓ ส่วนคือ

๑) สิ่งนำหรือปัจจัยเบื้องต้น (Antecedents) หมายถึง สภาพเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อนแล้ว หรือปัจจัยต่างๆ ในการดำเนินโครงการ

๒) การปฏิบัติ (Transaction) หมายถึง กิจกรรมที่ปฏิบัติ เช่น พฤติกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการดำเนินกิจกรรม เป็นต้น

๓) ผลลัพธ์หรือผลการดำเนินการ (Outcomes) หมายถึง ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการ ในการเก็บข้อมูล ผู้ประเมินจะต้องบันทึกข้อมูล ทั้งสามชนิดนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ประเภทคือ

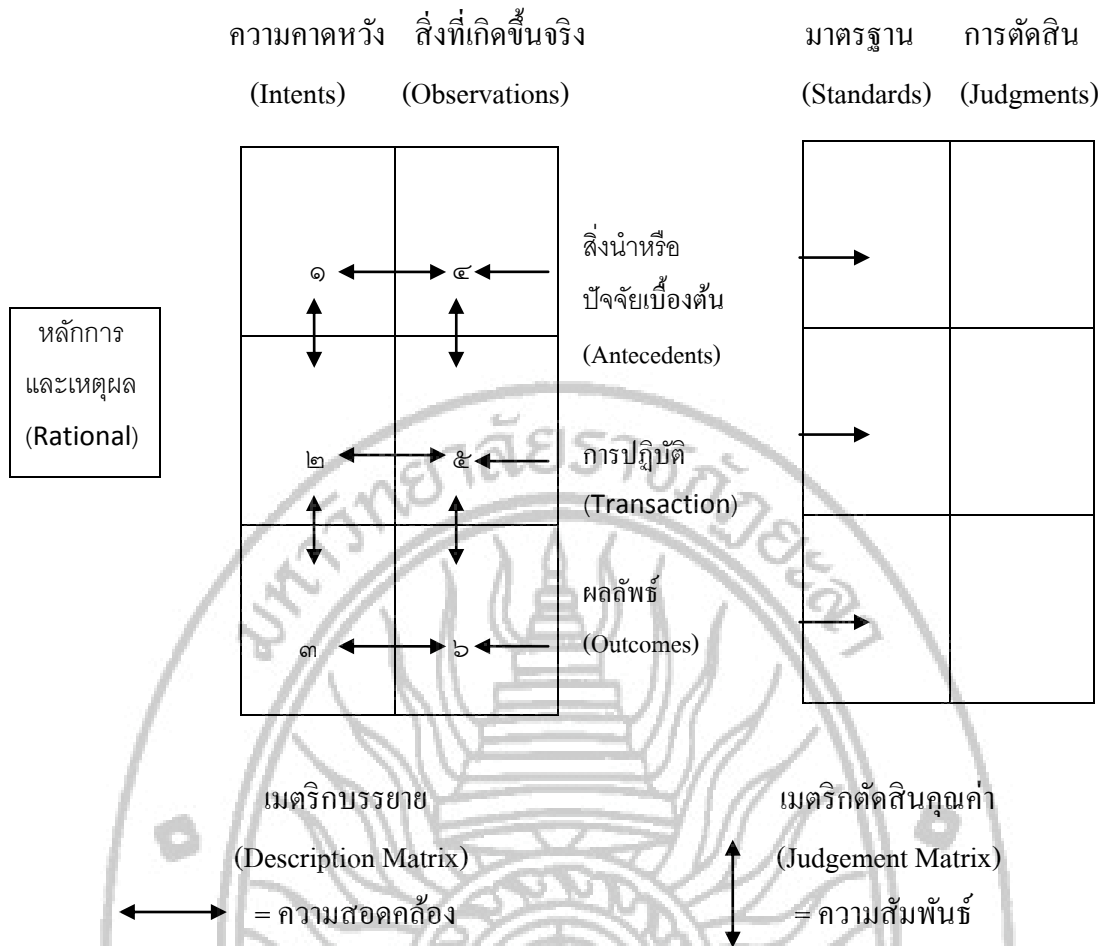
๑) ความคาดหวังหรือแผนงาน (Intents) หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังไว้ จำแนกเป็นความคาดหวังกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติ และผลการดำเนินงานโครงการ

๒) สิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Observations) หมายถึง สภาพที่เกิดขึ้นจริงซึ่งจำแนกเป็นสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติ และผลการดำเนินงาน

๓) มาตรฐาน (Standards) หมายถึง แนวทางการดำเนินงานคุณลักษณะที่ควรจะมีหรือควรจะได้รับเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติและผลการดำเนินงาน

๔) การตัดสินใจ (Judgment) หมายถึง การพิจารณาผลการตัดสินใจเป็นการพิจารณา สรุปเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติและการดำเนินงาน

จากประเภทของข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้ประเมินจะต้องพิจารณาข้อมูลเพื่อการบรรยายและต้องมีการศึกษาความสอดคล้องระหว่างความคาดหวัง กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติและผลลัพธ์ เมื่อได้ผลอย่างไร แล้วจึงเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ และมาตรฐานที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแล้วตัดสินใจ ดังแสดงในแผนภาพที่ ๒.๑

แผนภาพที่ ๒.๑ : โมเดลการประเมินของสdek

จากแผนภาพที่ ๒.๑ สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

๑. ในเมตริกบรรยาย แบ่งออกเป็น ๖ ช่องคือ

ช่องที่ ๑ หมายถึง ภาวการณ์ที่คาดหวังว่า ต้องมีอยู่ก่อนที่การดำเนินงานโครงการเกิดขึ้น โดยถือว่าเป็นภาวการณ์ที่เอื้ออำนวยให้เกิดผลดังที่คาดหวังไว้

ช่องที่ ๒ หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามความคาดหวังว่า จะเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ คือ ก่อให้เกิดผลตามที่มุ่งหมายไว้

ช่องที่ ๓ หมายถึง ผลลัพธ์ที่คาดหวังว่า จะได้รับหลังจากการดำเนินงาน

ช่องที่ ๔ หมายถึง ปัจจัยเบื้องต้นที่มีอยู่จริงก่อนที่เริ่มโครงการ

ช่องที่ ๕ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานตามที่สังเกตได้จริงจากโครงการ

ช่องที่ ๖ หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง หลังจากโครงการจบลงแล้ว

ตั้งแต่ช่องที่ ๑ ถึง ๖ ผู้ประเมินต้องพิจารณาข้อมูลใน ๒ แนวคือ ในแนวตั้งได้แก่ ช่อง ๑-๓-๒ และ ๔-๕-๖ ควรมีความสัมพันธ์กัน เพื่อดูว่าปัจจัยเบื้องต้นเอื้ออำนวยต่อกระบวนการหรือไม่ และแนวนอนได้แก่ ๑-๔, ๒-๕ และ ๓-๖ ต้องมีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อต้องการตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้จาก

การปฏิบัติจริงๆ ในแต่ละส่วนตามแนวตั้งนั้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่คาดหวังไว้หรือไม่ ประการใด และต้องมีการปรับปรุงในส่วนใดบ้าง

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาทั้งในแนวตั้งและในแนวนอนแล้วพบว่า มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกัน แสดงว่าโครงการนั้นเป็นโครงการที่บรรลุผลตามที่คาดหวังเอาไว้

๒. ในเมตริกการตัดสินคุณค่า จำเป็นต้องใช้เกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสมในการนำมา เปรียบเทียบ เพื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากเมตริกบรรยายเกณฑ์มาตรฐานนี้

โดยทั่วไป เกณฑ์ที่ใช้มี ๒ ชนิด คือ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, ๒๕๔๔ : ๑๗๕ – ๑๘๐)

๑. เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criterion) เป็นเกณฑ์ที่เราตั้งไว้ อาจเกิดขึ้นก่อน โดย มีความอิสระจากพฤติกรรมกลุ่ม

๒. เกณฑ์สัมพัทธ์ (Relative Criterion) เป็นเกณฑ์ที่ได้มาจากพฤติกรรมกลุ่ม

อย่างไรก็ตาม หากผู้ประเมินไม่สามารถหามาตรฐานที่จะนำมาเปรียบเทียบได้ ก็อาจใช้ โครงการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาเปรียบเทียบ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าโมเดลนี้ มุ่งเน้นความสอดคล้อง ความสมเหตุสมผลของเมตริกการบรรยาย และ เมตริกตัดสินคุณค่า

โดยทั่วไป ความสอดคล้องมี ๒ ลักษณะ คือ

๑. Contingence เป็นความสอดคล้องเชิงเหตุผล (logical) จะพิจารณาความสัมพันธ์ใน แนวตั้งตามโมเดลของสเตก

๒. Congruence เป็นความสอดคล้องที่ปรากฏขึ้นจริง หรือความสอดคล้องเชิงประจักษ์ (empirical) จะพิจารณาความสัมพันธ์ในแนวนอนตามโมเดลของสเตก

แนวคิดการประเมินของสตฟเฟิลบีม หรือโมเดลชิป (Stufflebeam's or CIPP Model) เป็นโมเดลที่ ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน สตฟเฟิลบีม และคณะ ในปี ค.ศ. ๑๙๗๑ ได้เขียนหนังสือทาง การ ประเมินออกมาหนึ่งเล่ม ชื่อ “Educational Evaluation and decision Making” หนังสือเล่มนี้ ได้เป็นที่ยอมรับ กันอย่างกว้างขวาง เพราะให้แนวคิดและวิธีการทางการวัดและประเมินผล ได้อย่างน่าสนใจและทันสมัยด้วย นอกจากนั้น สตฟเฟิลบีมได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับรูปแบบของการประเมินอีกหลายเล่มอย่างต่อเนื่อง จึง กล่าวได้ว่า ท่านผู้นี้เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทฤษฎีการประเมิน เป็นการประเมินที่เป็น กระบวนการอย่างต่อเนื่อง มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ โดยเขาได้แบ่งประเด็น การประเมินผลออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๑. การประเมินด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินให้ ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการ ตรวจสอบว่า โครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของ โครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือไม่ เป็นโครงการ ที่มีความเป็นไปได้ ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่ เป็นต้น

การประเมินสถานะแวดล้อมจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่อง โครงการควรจะทำในสภาพแวดล้อมใด ต้องการจะบรรลุเป้าหมายอะไร หรือต้องการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะอะไร เป็นต้น

๒. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น หรือ ปัจจัยป้อน (Input Evaluation : I) เป็นการประเมิน เพื่อพิจารณาถึง ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน เป็นต้น

การประเมินผลแบบนี้จะทำโดยใช้เอกสารหรืองานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว หรือใช้วิธีการวิจัยนำร่องเชิงทดลอง (Pilot Experimental Project) ตลอดจนอาจให้ผู้เชี่ยวชาญมาทำงานให้ อย่างไรก็ตาม การประเมินผลนี้จะต้องสำรวจสิ่งที่มีอยู่เดิมก่อนว่ามีอะไรบ้าง และตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการใด ใช้แผนการดำเนินงานแบบไหน และต้องใช้ทรัพยากรจากภายนอกหรือไม่

๓. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่างการทำงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ให้แก้ไขปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้จะประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่น หรือ จุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ มักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว

การประเมินกระบวนการจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะ ๆ เพื่อการตรวจสอบการดำเนินของโครงการโดยทั่วไป การประเมินกระบวนการมีจุดมุ่งหมาย คือ

๓.๑ เพื่อการหาข้อบกพร่องในระหว่างปฏิบัติการ หรือการดำเนินงานตามแผน

๓.๒ เพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน

๓.๓ เพื่อการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดำเนินงานของโครงการ

๔. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ/เป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณา ในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ และการประเมินผลเรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของนโยบาย / แผนงาน / โครงการ โดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินสถานะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย

นอกจากนี้ สดฟิเลบิม ได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจ ที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมินผล ดังนี้

๑. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสถานะแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

๒. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) เป็น การตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ

๓. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

๔. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ / ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

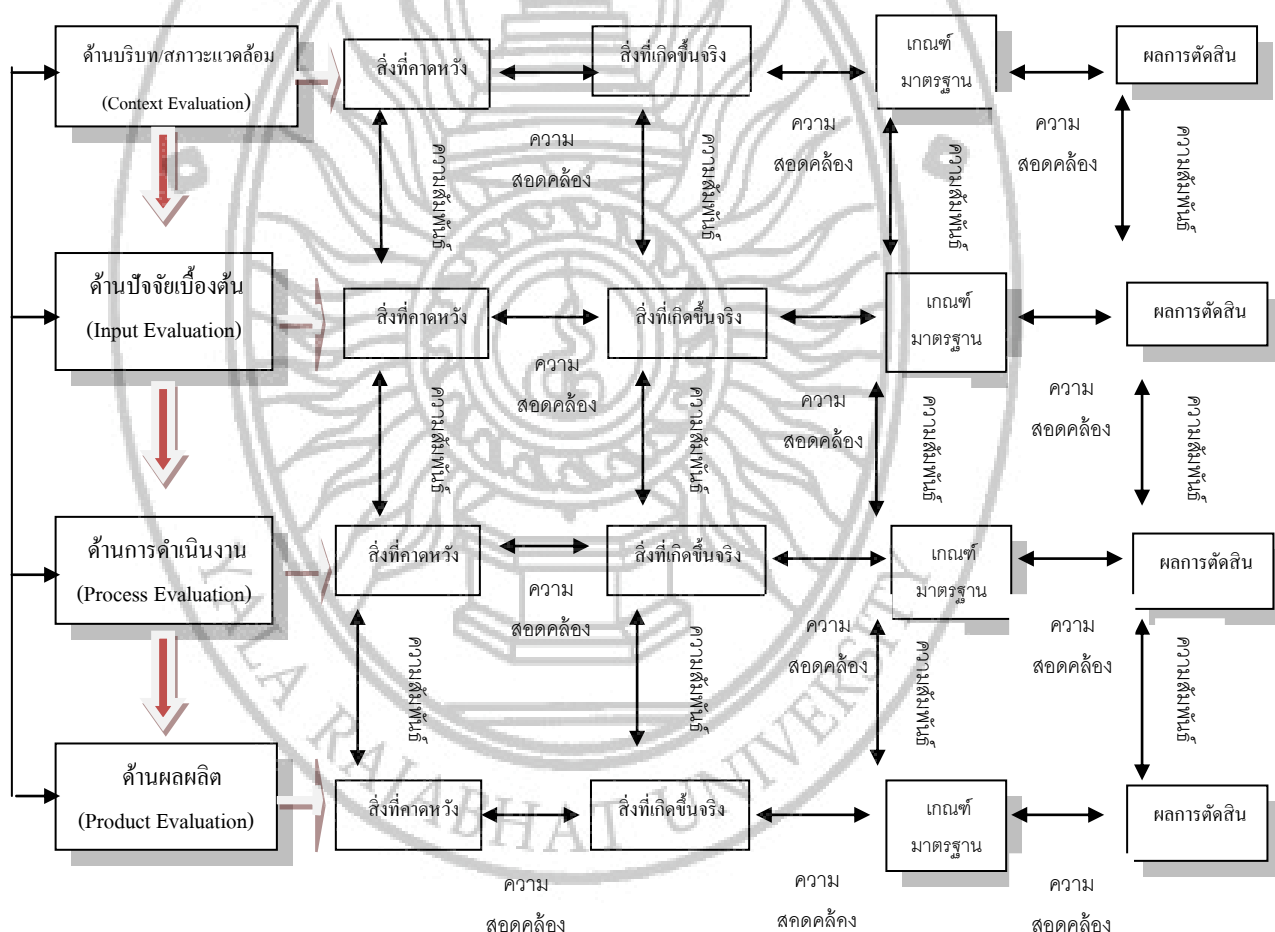
ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP Model ทั้ง ๔ ประการ และประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับ การตัดสินใจ ดังแผนภาพที่ ๒.๒

ประเภทการประเมิน	ประเภทการตัดสินใจ
การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions)
การประเมินปัจจัยเบื้องต้น/ตัวป้อน (Input Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้าง (Structuring Decisions)
การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อนำโครงการ ไปปฏิบัติ (Implementation Decisions)
การประเมินผลผลิต (Product Evaluation)	การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions)

แผนภูมิที่ ๒.๒: ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทการตัดสินใจ และประเภทการประเมินแบบ CIPP Model

จะเห็นได้ว่า การประเมินแบบ CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบของระบบทั้งหมด ซึ่งผู้ประเมินจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง ๔ ด้าน กำหนดประเด็นของตัวแปรหรือตัวชี้วัด กำหนดแหล่งข้อมูลผู้ให้ข้อมูล กำหนดเครื่องมือการประเมิน วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน

อย่างไรก็ตาม การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้โมเดลการประเมินของสแตก (Stake's Concepts and Model of Evaluation) ควบคู่กับรูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม หรือโมเดลชิป (Stufflebeam's or CIPP Model) โดยจะทำการประเมินใน ๒ มิติ คือ ๑. มิติในแนวดิ่ง จะทำการประเมินโดยใช้ CIPP Model มี ๔ ด้าน คือ การประเมินสถานะแวดล้อม (Context) ตัวป้อนเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และ ผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product) เพื่อเป็นการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของโครงการกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างไร ซึ่งต้องเปรียบเทียบผลผลิตกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (absolute or relative standards) และ ๒. มิติในแนวนอน โดยจะใช้ Stake's Countenance Model เพื่อประเมินสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินใจ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือต่างๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างมาตรฐานการดำเนินงานที่เหมาะสมในปีต่อไป โดยมีแนวคิดในการวิจัยประเมินประสิทธิผลโครงการ ดังแสดงในภาพที่ ๒.๓

ภาพที่ ๒.๓ : ความสัมพันธ์ของมิติแนวดิ่ง (CIPP Model) กับมิติ แนวนอน (Countenance Model)

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ในองค์ประกอบที่ ๖ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไว้เป็นสาระสำคัญในการประเมินโครงการดังนี้

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมธรรม ต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ทั้งการอนุรักษ์ พื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการงานทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

๑. มีระบบและกลไกการทำงานทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และการดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการงานด้านทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๓. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทํานุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

อย่างไรก็ตาม สำหรับเกณฑ์และตัวชี้วัด (Indicator) ระดับความสำเร็จของโครงการนั้น หมายถึงตัวชี้วัดที่แสดง หรือระบุประเด็นที่ต้องการจะวัดหรือประเมิน อาจเป็นตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต้องทำการศึกษา ซึ่งจะมีการระบุลักษณะที่ค่อนข้างเป็นรูปธรรม ทั้งส่วนที่มีลักษณะเชิงปริมาณ และลักษณะเชิงคุณภาพ โดยทั่วไปมักมีลักษณะดังนี้ (ภูมิศักดิ์ ราสี, 2553)

๑. เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีตัวชี้วัด เช่น สัดส่วนของผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย ผลผลิตต่อหน่วยเวลา ผลผลิตต่อกำลังคน ระยะเวลาในการให้บริการต่อผู้บริการ

๒. เกณฑ์ประสิทธิผล (Effectiveness) มีตัวชี้วัด เช่น ระดับการบรรลุเป้าหมาย ระดับการบรรลุตามเกณฑ์มาตรฐาน ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความเสี่ยงของโครงการ

๓. เกณฑ์ความพอเพียง (Adequacy) ตัวชี้วัด เช่น ระดับความพอเพียงของทรัพยากร การขาดแคลนปัจจัยการผลิต และปัจจัยอื่น เป็นต้น

๔. เกณฑ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) ตัวชี้วัด เช่น ระดับความพึงพอใจของโครงการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ เป็นต้น

๕. เกณฑ์ความเป็นธรรม (Equity) ตัวชี้วัด คือ การให้โอกาสกับผู้ด้อยโอกาส ความเป็นธรรมระหว่างเพศ ระหว่างกลุ่มอาชีพ ฯลฯ

๖. เกณฑ์ความก้าวหน้า (Progress) ตัวชี้วัด เช่น ผลผลิตเปรียบเทียบกับเป้าหมายรวมกิจกรรมที่ทำแล้วเสร็จ ทรัพยากร และเวลาที่ใช้ไป มีความเหมาะสมเพียงใด เป็นต้น

๗. เกณฑ์ความยั่งยืน (Sustainability) ตัวชี้วัด เช่น ความอยู่รอดของโครงการด้านเศรษฐกิจ สมรรถนะด้านสถาบัน ความเป็นไปได้ในด้านการขยายผลของโครงการ

๘. เกณฑ์ความเสียหายของโครงการ (Externalities) ตัวชี้วัด เช่น ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น

กรอบแผนงานวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

กรอบขอบข่ายแผนงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะอยู่ในรูปแบบของ ศึกษา วิจัย การพัฒนา การอนุรักษ์ การส่งเสริมและการแลกเปลี่ยนเพื่อหาสาระของวัฒนธรรม และเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถปฏิบัติงานในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างเต็มที่ จึงจำแนกกรอบงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏดังนี้

๑. งานศึกษาค้นคว้าวิจัย และพัฒนาวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อให้ทราบที่มาและคุณค่า ตลอดจนเพื่อหาสาระที่แท้จริงของวัฒนธรรมเป็นการสร้างองค์ความรู้และภูมิปัญญาในด้านวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏจะต้องพัฒนาตนเองให้เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารสนเทศและภูมิปัญญาของท้องถิ่นและชุมชน

๒. งานฝึกอบรมเผยแพร่วัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่นำเอาวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของการดำเนินชีวิตในปัจจุบันมาใช้ในการฝึกอบรมแก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป เป็นกระบวนการเผยแพร่และสืบทอดวัฒนธรรมที่สำคัญอีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่จะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรม พร้อมทั้งจะนำเอาสาระและคุณค่าของภูมิปัญญาดังกล่าวไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

๓. แผนงานอนุรักษ์วัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่เก็บรวบรวมข้อมูลความรู้ ภูมิปัญญาที่เป็นสาระและคุณค่าทางวัฒนธรรมเพื่อให้บุคคลในชุมชนได้เรียนรู้ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและตระหนักถึงศักดิ์ศรีในวัฒนธรรมของตน

๔. แผนงานเสริมสร้างผู้รู้ทางวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อให้มีการสืบทอดเพื่อหาสาระที่ทรงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง กิจกรรมที่สำคัญในแผนงานนี้ได้แก่ การเชิดชูยกย่องผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม การสนับสนุน และส่งเสริมผู้ที่เป็นองค์ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นต้น

๕. แผนงานแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน อีกทั้งยังเป็นโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นหรือชนชาติได้เรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกัน และกันได้

๖. แผนงานสร้างเครือข่ายวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมระดมทรัพยากรของชุมชนมาใช้ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งในรูปแบบของการศึกษา การค้นคว้าวิจัย การพัฒนา การอนุรักษ์ การเผยแพร่ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

ในการดำเนินงานตามแผนที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจะต้องเป็นแกนนำในการสนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานและบุคคล ทั้งภายในและภายนอกได้กระทำหน้าที่ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างเต็มศักยภาพ

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีงบประมาณเงินรายได้ทั้งหมดจำนวน ๑,๒๔๐,๑๐๐ บาท ซึ่งประกอบไปด้วย

งบบำรุงการศึกษา	๑๕๐,๑๐๐ บาท	แยกเป็น
- งบดำเนินงาน		๕๔,๐๐๐ บาท
- งบบุคลากร		๕๕,๑๐๐ บาท
งบ กศ. ปช.	๕๐,๐๐๐ บาท	
งบประมาณแผ่นดิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	และ
งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก		
- หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรมท้องถิ่น	๑๓๕,๕๐๐ บาท	

อย่างไรก็ดี การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ในงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๓ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการปฏิบัติศาสนกิจ	เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
๒. โครงการผลิตสื่อทางด้านศิลปวัฒนธรรม	เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
๓. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ลานวัฒนธรรม	เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. โครงการเผยแพร่วัฒนธรรมสู่ท้องถิ่น	เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท
๕. โครงการรอมฎอนสัมพันธ์	เป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท
๖. โครงการวัฒนธรรมสัมพันธ์สามานฉันท์จังหวัดชายแดนภาคใต้	๑๗๐,๐๐๐ บาท
๗. โครงการเปิดสอนกลุ่มสนใจดนตรีไทยภาคฤดูร้อน	เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท
๘. โครงการถ่ายทอดนาฏศิลป์พื้นบ้านและนาฏศิลป์ไทย	เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท

๕. โครงการลานวัฒนธรรมนำสันติสุข ๑ หลักสูตร ๑ ศิลปวัฒนธรรม ๑๔๐,๐๐๐ บาท
 ๑๐. โครงการทูตวัฒนธรรม กุลบุตร กุลธิดา จันทรกะพ้อ ๒๕๕๓ ๓๐,๐๐๐ บาท
 ๑๑. โครงการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
 ๑๒. โครงการค่ายชาววิทย์อาสาและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
 ๑๓. โครงการเปิดโลกเรียนรู้สู่การศึกษามโนราห์ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

คณะกรรมการศึกษาและดำเนินการวิจัยรัฐสภา (๒๕๕๐) ได้จัดทำ การวิจัยประเมินผลโครงการ แข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นโครงการที่จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อประเมินโครงการแข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๐ ๒) เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของโครงการแข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๐ และประจำปี ๒๕๔๕ ในด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการดำเนินงาน และผลผลิตของโครงการ ๓) เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคของโครงการ เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เสนอต่อผู้บริหารเพื่อปรับปรุงโครงการต่อไป โดยใช้วิธีผสมผสานรูปแบบการประเมินของสเตค (Stake's Concepts and Model of Evaluation) กับ ของสตัฟเฟิลบีม หรือโมเดลชิป (Stufflebeam's or CIPP Model) โดยทำการประเมินใน ๒ มิติ คือ ๑. มิติในแนวนอน ได้ทำการประเมินโดยใช้ CIPP Model มี ๔ ด้าน คือ การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context) ตัวป้อนเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product) กับ ๒. มิติในแนวนอน โดยจะใช้ Stake's Countenance Model เพื่อประเมินสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินใจคุณค่า

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ๑) แบบสอบถาม ๒) แบบการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และ ๓) แบบรายงานผลหัวหน้าทีมดำเนินการจัดการแข่งขัน เก็บข้อมูลเป็น ๒ ระยะ คือ ระหว่างการดำเนินโครงการ และสิ้นสุดโครงการ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ตามคุณลักษณะทางประชากร คือ คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และผู้เข้าร่วมโครงการ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในกลุ่มตัวอย่างที่เต็มใจให้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ในมิติแนวนอน โดยวิธี Content Analysis จากแบบสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในมิติแนวตั้ง โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

๑. ข้อสอบควรมีเนื้อหาในลักษณะที่สร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจมากกว่าข้อสอบแบบ ส่งเสริมความจำ และควรมีคำตอบ และคำอธิบายจัดเก็บในฐานข้อมูล เพื่อให้ครู/อาจารย์ นักเรียน/

นักศึกษา และผู้สนใจสามารถสืบค้นได้ผ่านเว็บไซต์ (Website) ของรัฐสภา เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองในวงกว้างต่อไป

๒. ควรมีขั้นตอน หรือกระบวนการดำเนินงาน พร้อมกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน เพื่อเป็นมาตรฐานในการดำเนินการตามโครงการแข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภา ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการนี้มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง การจัดทำขั้นตอน กระบวนการดำเนินงานนี้จะช่วยให้การประเมินผลมีทิศทางเดียวกัน และสามารถเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินโครงการในแต่ละปีได้อย่างเป็นรูปธรรม

นายสวาท โสขวัณฬา (ศรีนครินทร์วิโรฒ บทคัดย่อ ๒๕๕๑) ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิผลในการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ – ๒๕๔๘ โดยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อประเมินความเหมาะสมและประสิทธิผลของกระบวนการ (Process) ในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ๒) เพื่อประเมินประสิทธิผลของผลผลิต (Product) ตามภารกิจของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ โดยได้ประยุกต์ให้หลักการรูปแบบการประเมินในภาพรวมตามทฤษฎีการประเมินผลการดำเนินงาน (A Theory of Performance Evaluation) รูปแบบการประเมินตามแนวคิดเชิงระบบ โดยออกแบบประเมินกระบวนการ และผลผลิต เพื่อใช้ตัดสินเกี่ยวกับการดำเนินงานในอนาคต วิเคราะห์เนื้อหาด้วยวิธี Content Analysis จากข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ประกอบการประเมิน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย สภาวัฒนธรรมอำเภอ จำนวน ๖ อำเภอ โดยมีผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ระดับผู้บริหารทั้งหมด ได้แก่ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๖ อำเภอ ๆ ละ ๑ คน รวม ๖ คน ผู้เกี่ยวข้องระดับปฏิบัติงานทั้งหมด คือ คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน ๖ อำเภอ รวม ๑๘๕ คน และนักเรียนในสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ/งาน/กิจกรรมของสภาวัฒนธรรมอำเภอ จำนวน ๑๕๔ คน

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

๑. การประเมินความเหมาะสมและประสิทธิผลของกระบวนการ (Process) ในการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำแนกเป็นการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการด้านบริหารและจัดการ ด้านการประสานงาน ด้านการงบประมาณ โดยรวมมีความเหมาะสมและประสิทธิผลสอดคล้องกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง

๒. การประเมินประสิทธิผลของผลผลิต (Product) ตามภารกิจของสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ/งาน/กิจกรรมตามภารกิจ ๒ ด้าน คือ ด้านศาสนา ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้วยการประเมินเชิงสรุป (Summative Evaluation) พบว่า โดยรวม มีความเหมาะสมและประสิทธิผลสอดคล้องกับเกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง และประเมินประสิทธิผลสืบเนื่องจากการดำเนินงานโครงการ/งาน/กิจกรรมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมและประสิทธิผลสอดคล้องกับเกณฑ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ข้อเสนอแนะจากการประเมิน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด สภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ควรมีการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานโดยเปิดโอกาสให้เครือข่าย เครือญาติ ภาควิชาชีพ และประชาชนทั่วไปสามารถเข้ามามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่นและจังหวัดร่วมกันอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ด้วยการสร้างสร้างใจ ความรู้ ความเข้าใจและตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมและงานวัฒนธรรม ควรมีการประชุมหารือกันเป็นเนืองนิจ เพื่อแก้ปัญหาสังคมท้องถิ่นและพัฒนาวิถีชีวิตของชนในท้องถิ่น ส่วนในด้านผลผลิต ควรปรับส่วนที่ก้าวหน้าของวัฒนธรรมตะวันตกกับวัฒนธรรมพื้นบ้านให้เข้ากันได้ วัฒนธรรมพื้นบ้านไทยควรเป็นของคนหลายชนชั้น ควรสร้างภูมิทัศน์ด้านแทนแก่นักเรียน นักศึกษา เยาวชน ประชาชน เพื่อถ่วงถ่วงวัฒนธรรมต่างชาติมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบไทยได้อย่างเหมาะสมและไม่อาจปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของภาครัฐแต่เพียงลำพังอีกต่อไป

รชนี โภชนาธาร (๒๕๕๑) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการศึกษาแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น นักเรียนช่วงชั้นปีที่ ๓ โรงเรียนเทศบาลสามกอง (ขุนวิเศษกุลกิจอุทิศ) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP Model) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน ๑๐ คน ครูผู้รับผิดชอบโครงการ จำนวน ๓ คน และนักเรียนช่วงชั้นปีที่ ๓ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓) ปีการศึกษา ๑๔๕๗ ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๕๗ คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

๑. ด้านบริบท (Context) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับผิดชอบโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๒. ด้านปัจจัย (Input) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับผิดชอบโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๓. ด้านกระบวนการ (Process) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับผิดชอบโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

๔. ด้านผลผลิต (Product) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูผู้รับผิดชอบโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ให้การยอมรับในรูปแบบการประเมินของ สดฟ.ฟิลิปป์ ที่เรียกว่า “CIPP Model” ซึ่งง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในลักษณะที่สามารถแสดงถึง

รายละเอียดในสิ่งที่จะประเมินได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำไปใช้แบบ
ผสมผสานกับของสเตก ที่เรียกว่า “ Countenance Model “ เพื่อประเมินสิ่งที่คาดหวัง กับ สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ตามธรรมชาติของลักษณะการดำเนินโครงการ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน เพื่อการตัดสินคุณค่าของโครงการที่
จะประเมินต่อไป

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ตลอดจนเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของโครงการ เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เสนอต่อผู้บริหารเพื่อปรับปรุงโครงการต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

๑. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ จะทำการศึกษาประชากรที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำโครงการ/กิจกรรม จำแนกออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
๒. กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนทั่วไป และผู้สังเกตการณ์

๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ในประชากรที่เกี่ยวข้อง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๓๖ คน ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ, คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ, คณะผู้เข้าร่วมโครงการย่อยต่าง ๆ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนทั่วไป และ ผู้สังเกตการณ์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ ครบถ้วนมากที่สุด ดังนี้

๑. กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๓๖ คน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ (ตามคำสั่งแต่งตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา) จำนวนทั้งหมด ๑๓ คน ประกอบด้วย

- รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
- ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้
- ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
- หัวหน้างานบริหารงานทั่วไปศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
- หัวหน้างานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
- หัวหน้างานกองพัฒนานักศึกษา และ
- ตัวแทนของคณะ ภาควิชาต่าง ๆ

๑.๒. คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เช่น คณาจารย์/บุคลากรประจำหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และจากโรงเรียนต่าง ๆ ที่นำนักเรียนมาเข้าร่วมโครงการ จำนวนทั้งหมด ๑๕ คน ได้แก่

- คณาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- หัวหน้างาน/บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
- คณาจารย์/บุคลากรประจำโรงเรียนบ้านบือของ
- คณาจารย์/บุคลากรประจำวิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
- คณาจารย์/บุคลากรประจำโรงเรียนบ้านโคกหมัก
- คณาจารย์/บุคลากรประจำโรงเรียนบ้านนิบงพัฒนาวิทยาลัย
- คณาจารย์/บุคลากรประจำโรงเรียนมานะศึกษา
- คณาจารย์/บุคลากรประจำวิทยาลัยชุมชนจังหวัดยะลา
- บุคลากรประจำวัฒนธรรมจังหวัดยะลา
- บุคลากรประจำวัฒนธรรมอำเภอ
- นักศึกษาช่วยงาน

๑.๓ คณะวิทยากรในโครงการ/กิจกรรม จำนวนทั้งหมด ๘ คน

๒. กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน เช่น ผู้เข้าร่วมโครงการโครงการลานวัฒนธรรมนำสันติสุข ๑ หลักสูตร ๑ ศิลปวัฒนธรรม, โครงการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี ๒ แบบ คือ

๑. แบบตรวจสอบรายงานการประเมินตนเองของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในองค์ประกอบที่ ๖ ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (แบบ ปม 1) ด้วยวิธีการประยุกต์ใช้ในการตรวจสอบว่า มี/ไม่มี และ

๒. เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นด้วยวิธี

๒.๑ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินประสิทธิผลโครงการ เพื่อกำหนดเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ

๒.๒ สร้างแบบสอบถามจากนิยามเชิงปฏิบัติการ และตัวชี้วัดด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเองแยกออกเป็น ๒ ชุด ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม ได้แก่

๑. กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๒. กลุ่มครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการและผู้สังเกตการณ์

ทั้งนี้แบบสอบถามทั้ง ๒ ชุด มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม ๓ ตอน กล่าวคือ เป็นแบบเลือกตอบ แบบมีมาตราส่วนประมาณค่า และมีคำถามแบบปลายเปิด ประกอบด้วย

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๒ กลุ่ม

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และ ด้านผลผลิต โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่ารวม (Summate Rating Scale) 5 ระดับของไลเคิร์ต (Likert) คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด โดยกำหนดค่าคะแนนเป็นระดับ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ ตามลำดับ ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ ๑ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ มีคำถามจำนวน ๒๑ ข้อ ดังนี้

- ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม	จำนวน ๕ ข้อ
- ด้านปัจจัยนำเข้า	จำนวน ๕ ข้อ
- ด้านกระบวนการ	จำนวน ๖ ข้อ
- ด้านผลผลิต	จำนวน ๕ ข้อ

แบบสอบถามชุดที่ ๒ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กลุ่มครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการและผู้สังเกตการณ์ มีจำนวนคำถาม ๑๗ ข้อ ดังนี้

- ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม	จำนวน ๓ ข้อ
- ด้านปัจจัยนำเข้า	จำนวน ๕ ข้อ
- ด้านกระบวนการ	จำนวน ๕ ข้อ
- ด้านผลผลิต	จำนวน ๔ ข้อ

ตอนที่ ๓ คำถามปลายเปิด ในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นการสอบถามความคาดหวัง และสิ่งที่เกิดขึ้นในความคิดเห็นของผู้ตอบ ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการต่อไป ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ ๑ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ มีจำนวน ๓ ข้อ โดยมีลักษณะคำถาม ได้แก่

- สิ่งที่ทำนุ คาดหวังว่าจะได้รับจากโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- ท่านคิดว่าการดำเนินการจัดกิจกรรมและผลของการดำเนินโครงการ มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของท่านหรือไม่

☐ สอดคล้อง เหตุผล

☐ ไม่สอดคล้อง เหตุผล.....

- ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงโครงการในด้านใดบ้างและอย่างไร
(ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ) ซึ่งจะเป็นคำถามตามรูปแบบของ CIPP Model มี ๔ ด้าน ผู้ตอบเลือกตอบและแสดงความเห็นแบบอัตนัย

แบบสอบถามชุดที่ ๒ ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนทั่วไป และผู้สังเกตการณ์ มีจำนวนคำถาม ๖ ข้อ เช่น

- สิ่งที่ท่านคาดหวังว่าจะได้รับจากโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- ท่านคิดว่า ท่านคุ้มค่าต่อการเข้าร่วมโครงการนี้หรือไม่

☐ คุ้มค่า เหตุผล

☐ ไม่คุ้มค่า เหตุผล.....

- ท่านคิดว่าสิ่งที่ควรปรับปรุงโครงการมากที่สุดในด้านใด และอย่างไร เป็นต้น

การสร้างและการตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Fact validity) ของแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นเสนอกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทดลองใช้ก่อน จากนั้นนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน โดยพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาเชิงประจักษ์ และความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ ๑ คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยาม

ให้ ๐ คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยาม

ให้ -๑ คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามนิยาม

๒. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจหาค่าความเที่ยงตรงและได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาจำนวน ๓๐ คน คัดเลือกข้อคำถามที่มีคะแนนในกลุ่มสูงร้อยละ ๒๕ และกลุ่มต่ำร้อยละ ๒๕ แล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อคำถามดังกล่าวโดยใช้ t-test (Edward. ๑๙๕๗: ๕๒)

๓. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. ๑๙๗๐: ๑๖๑)

๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อโครงการสิ้นสุดลง (Summative Evaluation) จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยใช้

- การวิเคราะห์เอกสาร จากรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ และจากแบบตรวจสอบรายงานการประเมินตนเอง

- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นแบบรอเก็บทันที จากแหล่งข้อมูลบุคคล ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จ ตามค่าสถิติที่กำหนดไว้ดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบทั้ง ๒ กลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของทั้ง ๒ กลุ่ม ต่อการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และ ด้านผลผลิต โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่ารวม (Summate Rating Scale) 5 ระดับ ของไลเคิร์ต (Likert) คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด โดยแบ่งคะแนนเป็นช่วง ๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๕๑ – ๕.๐๐	หมายความว่า	ผลการประเมินอยู่ในระดับ	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๑ – ๔.๕๐	หมายความว่า	ผลการประเมินอยู่ในระดับ	มาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๕๑ – ๓.๕๐	หมายความว่า	ผลการประเมินอยู่ในระดับ	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๑ – ๒.๐๐	หมายความว่า	ผลการประเมินอยู่ในระดับ	น้อย
ค่าเฉลี่ย	๑.๐๐ – ๑.๕๐	หมายความว่า	ผลการประเมินอยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

๓. ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการปรับปรุงโครงการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการจัดกลุ่มของข้อเสนอ นำเสนอด้วยการบรรยายเรียงจากกลุ่มข้อเสนอแนะที่มีความถี่จากมากไปหาน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ เป็นสถิติพื้นฐาน ได้แก่

$$๑. \text{การหาค่าร้อยละ} \quad \text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแต่ละข้อ} \times ๑๐๐}{\text{กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}$$

$$๒. \text{ค่าเฉลี่ย (Mean)} \quad \text{สูตร} \quad X = \frac{\sum X}{N}$$

๓. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตร} \quad S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - ๑}}$$

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ทำการแจกแบบสอบถามทั้งสิ้น ๓๓๖ ชุด ตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒ กลุ่ม นำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) แสดงผลด้วยตารางแบบร้อยละ (Percentage) หาค่าเฉลี่ย (Means: $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม หรือโมเดลชิป (Stufflebeam's or CIPP Model) ร่วมกับรูปแบบการประเมินของสเตก (Stake's Concepts and Model of Evaluation) ทำการประเมินใน ๒ มิติ คือ มิติในแนวตั้งและแนวนอน ซึ่งการประเมินในมิติแนวตั้งผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณด้วย CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม ซึ่งเป็นการประเมิน ๔ ด้าน ได้แก่ การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context: C), ปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input: I), กระบวนการ (Process: P) และผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product: P) ส่วนการประเมินในมิติแนวนอนผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วย Countenance Model ของสเตก ได้แก่ การประเมินสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินคุณค่าโครงการ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งการนำเสนอตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑.๑ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ คณะกรรมการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ, คณาจารย์/บุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, คณะวิทยาการในโครงการ/กิจกรรม

๑.๒ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชน ผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์

ตอนที่ ๒ การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เป็นการประเมินความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ในมิติแนวตั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการดำเนินงาน และด้านผลผลิตที่เกิดขึ้น

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

เป็นการประเมินความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ในมิติแนวนอน ได้แก่ การประเมินสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินใจคุณค่าโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำแนกออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ

๑.๑ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๓ คณะ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๖ คน

๑.๒ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓๐๐ คน

๑.๑ คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๓๖ คน พบว่า ส่วนใหญ่ มีสถานภาพเป็นวิทยากรในโครงการ/กิจกรรม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒ รองลงมาเป็นผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕ และเป็นรองคณบดี ประธานหลักสูตร อาจารย์ รวมทั้งนักศึกษาช่วยงาน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑ ตามลำดับ

ส่วนคุณลักษณะทางประชากรของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑ และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙

ด้านประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็น ผู้ที่เคยเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มากที่สุด อยู่ในช่วงเวลา ๓ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑ รองลงมา เป็นผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการในระยะ ๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒ และเป็นผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการในระยะ ๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ จำนวน ๓๖ คน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
๑. สถานภาพ - ผู้บริหารระดับสูง - ผู้บริหารระดับกลาง - หัวหน้างาน - เจ้าหน้าที่ - คณบดี - รองคณบดี - หัวหน้าภาควิชา - ประธานหลักสูตร - อาจารย์ - นักศึกษาช่วยงาน - วิทยากร	๕ ๑ ๑ ๒ ๒ ๔ ๑ ๔ ๔ ๔ ๘	๑๓.๕ ๒.๘ ๒.๘ ๕.๖ ๕.๖ ๑๑.๑ ๒.๘ ๑๑.๑ ๑๑.๑ ๑๑.๑ ๒๒.๒
๒. เพศ - ชาย - หญิง	๒๒ ๑๔	๖๖.๑ ๓๘.๕
๓. ประสบการณ์เข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดโครงการ - ๒ ปี - ๓ ปี - ๔ ปี - ๕ ปี - ๖ ปี - ๗ ปี - ๘ ปี - ๑๐ ปี - ๓๐ ปี	๖ ๑๓ ๒ ๘ ๒ ๑ ๑ ๒ ๑	๑๖.๓ ๓๖.๑ ๕.๖ ๒๒.๒ ๕.๖ ๒.๘ ๒.๘ ๕.๖ ๒.๘
รวม	๓๖	๑๐๐.๐๐

๑.๒ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๓๐๐ คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็น นักเรียน/นักศึกษา เข้าร่วมโครงการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๔ รองลงมาเป็น ครู/อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ ๑๐ และ น้อยที่สุด คือ ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ ๖.๗ ตามลำดับ

ส่วนคุณลักษณะทางประชากรของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๓ และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗

ด้านประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมโครงการมาแล้ว ๒ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๓ รองลงมาเคยเข้าร่วมโครงการมาแล้ว ๑ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓ และ เคยเข้าร่วมโครงการมาแล้ว ๓ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๓๐๐ คน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
๑. สถานภาพ		
- ครู/อาจารย์	๓๐	๑๐.๐
- นักเรียน/นักศึกษา	๒๒๒	๗๔.๐
- ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ	๒๐	๖.๗
- ผู้สังเกตการณ์	๒๘	๙.๓
๒. เพศ		
- ชาย	๑๐๔	๓๔.๗
- หญิง	๑๙๖	๖๕.๓
๓. ประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการ		
- ๑ ครั้ง	๖๔	๒๑.๓
- ๒ ครั้ง	๑๐๓	๓๔.๓
- ๓ ครั้ง	๔๕	๑๕.๐
- ๔ ครั้ง	๒๕	๘.๓
- ๕ ครั้ง	๓๔	๑๑.๓
- ๖ ครั้ง	๒	.๗
- ๗ ครั้ง	๑	.๓
- ๑๐ ครั้ง	๒๖	๘.๗
รวม	๓๐๐	๑๐๐.๐๐

ตอนที่ ๒ การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ และผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ ด้วยวิธีการประเมินในมิติแนวตั้งทั้งเชิงปริมาณ ๔ ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (Context), ปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input), กระบวนการดำเนินงาน (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product) ดังนี้

๑. การประเมินโครงการในมิติแนวตั้ง

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่ารวม (Summate Rating Scale) ๕ ระดับของไลเคิร์ต (Likert) ประกอบด้วย ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด โดยแบ่งคะแนนเป็นช่วง ๆ และได้กำหนดค่าคะแนนในการแปลผล ดังนี้

คะแนน	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑ – ๕.๐๐	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑ – ๔.๕๐	มาก
ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑ – ๓.๕๐	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑ – ๒.๐๐	น้อย
ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๕๐	น้อยที่สุด

การนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอความคิดเห็นต่อโครงการในมิติแนวตั้ง จำแนกออกเป็น ๒ ส่วนตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑.๑ ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
จำนวน ๓๖ คน

๑.๒ ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน

๑.๑ ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๓๖ คน

๑) ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ

ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ฯ ต่อด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ (Context) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๕ ข้อ ได้แก่ ๑) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับเป้าประสงค์ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ๒) ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับหลักการและเหตุผล ๓) ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น ๔) ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด และ ๕) การทบทวนปรับปรุงโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๔.๑๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๒.๕๐) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๘๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๔.๐๖) การทบทวนปรับปรุงโครงการ ฯ อยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมา (ค่าเฉลี่ย = ๔.๕๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๖.๖๕) ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพของสถานที่จัด ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับหลักการและเหตุผล และความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเป้าประสงค์ อยู่ในระดับมากเช่นกันตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต่อด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ (Context)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับเป้าประสงค์	๓.๖๕	๐.๕๕	มาก
๒. ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับหลักการและเหตุผล	๓.๖๓	๐.๕๔	มาก
๓. ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น	๔.๘๖	๔.๐๖	มากที่สุด
๔. ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพของสถานที่จัด	๓.๕๔	๐.๖๑	มาก
๕. การทบทวนปรับปรุงโครงการ ฯ	๔.๕๒	๖.๖๕	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๔.๑๔	๒.๕๐	มาก

๒) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า

ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ฯ ต่อปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๕ หัวข้อ ได้แก่ ๑) ความเพียงพอของบุคลากรดำเนินงานในโครงการ ๒) ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดโครงการ ๓) ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับ ๔) ความเหมาะสมของวิทยากรในโครงการ ๕) ความเหมาะสมของระยะเวลาที่จัดโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้าของโครงการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๓๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๒.๐๕) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ด้านความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๔.๘๑) รองลงมาเป็นความเหมาะสมของวิทยากร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๖๓) ด้านความเพียงพอของบุคลากรดำเนินงาน ความเหมาะสมของระยะเวลาที่จัดโครงการ ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต่อด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. ความเพียงพอของบุคลากรดำเนินงานในโครงการ	๓.๕๐	๓.๑๑	ปานกลาง
๒. ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดโครงการ	๓.๔๑	๐.๘๓	ปานกลาง
๓. ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับ	๔.๓๐	๔.๘๑	มาก
๔. ความเหมาะสมของวิทยากรในโครงการ	๓.๘๖	๐.๖๓	มาก
๕. ความเหมาะสมของระยะเวลาที่จัดโครงการ	๓.๔๓	๐.๘๓	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๓๐	๒.๐๕	มาก

๓) ด้านกระบวนการดำเนินงาน

ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ฯ ต่อกระบวนการดำเนินงาน (Process) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๖ ข้อ ได้แก่ ๑) มีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชนมีส่วนร่วม ๒) มีการประชุม วางแผนเตรียมการจัดโครงการ ๓) มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔) มีการประชาสัมพันธ์โครงการ ๕) มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน ๖) มีการประเมินผลความพึงพอใจในแต่ละโครงการย่อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๘๐) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๔.๑๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๗๔) รองลงมา คือ มีการประเมินผลความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๔.๐๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๗๑) มีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชนมีส่วนร่วม, มีการประชุม วางแผนเตรียมการจัดโครงการ มีการประชาสัมพันธ์โครงการ และมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น อยู่ในระดับมากเช่นกันตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต่อ ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. มีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชนมีส่วนร่วม	๓.๘๔	๐.๘๒	มาก
๒. มีการประชุม วางแผนเตรียมการจัดโครงการ	๓.๗๗	๐.๘๕	มาก
๓. มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น	๓.๖๔	๐.๕๗	มาก
๔. มีการประชาสัมพันธ์โครงการ	๓.๗๕	๐.๘๓	มาก
๕. มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน	๔.๑๑	๐.๗๔	มาก
๖. มีการประเมินผลความพึงพอใจ	๔.๐๐	๐.๗๑	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๘๖	๐.๘๐	มาก

๔) ด้านผลผลิต

ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ฯ ต่อด้านผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๕ ข้อ ได้แก่ ๑) การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ ๒) โครงการได้บูรณาการกับการจัดเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ๓) ความคุ้มค่าของงบประมาณ ๔) หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ควรมีอยู่ ๕) หลักฐานรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๖๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๓๕) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ประเด็นการบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๕๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๓๗) รองลงมา เป็น ประเด็นหลักฐานรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน, ความคุ้มค่าของงบประมาณ, หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ควรมีอยู่ และ โครงการได้บูรณาการกับการเรียนการสอนและกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกันตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ ความคิดเห็นของคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ต่อด้านผลผลิต (Product)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ	๓.๕๗	๐.๓๗	มาก
๒. โครงการได้บูรณาการกับการเรียนการสอนและกิจกรรม	๓.๔๔	๐.๕๕	มาก
๓. ความคุ้มค่าของงบประมาณ	๓.๖๑	๐.๕๕	มาก
๔. หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ควรมีอยู่	๓.๔๗	๐.๖๕	มาก
๕. หลักฐานรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน	๓.๗๕	๐.๖๔	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๖๕	๐.๓๕	มาก

๑.๒ ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน

๑) ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน ต่อด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ (Context) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๓ ข้อ ได้แก่ ๑) ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ ๒) ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น และ ๓) ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๑.๖๑) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ประเด็นความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๑.๙๖) รองลงมา เป็นความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๑.๕๖) และ ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ (ค่าเฉลี่ย = ๓.๖๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๕๑) อยู่ในระดับมากเช่นกัน ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อ บริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ (Context)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการกับความต้องการของท่าน	๓.๖๗	๐.๕๑	มาก
๒. ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น	๓.๕๐	๑.๙๖	มาก
๓. ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพของสถานที่จัด	๓.๘๔	๑.๕๖	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๘๐	๑.๖๑	มาก

๒) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๕ หัวข้อ ได้แก่ ๑) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๒) วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ ๓) เอกสารการเผยแพร่/เอกสารประกอบการเรียนรู้ ๔) วิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ และ ๕) ระยะเวลาในการจัดโครงการมีความเหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๖๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๑.๓๔) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อพบว่า ด้านจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๒.๓๘) รองลงมา เป็น ด้านวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ, วิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ, ระยะเวลาในการจัดโครงการมีความเหมาะสม, เอกสารการเผยแพร่/เอกสารประกอบการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากเช่นกัน ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๘

ตารางที่ ๘ ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อ ปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ	๓.๘๑	๒.๓๘	มาก
๒. วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ	๓.๗๕	๓.๐๑	มาก
๓. เอกสารการเผยแพร่/เอกสารประกอบการเรียนรู้	๓.๕๒	๐.๕๐	มาก
๔. วิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ	๓.๖๖	๑.๔๓	มาก
๕. ระยะเวลาในการจัดโครงการมีความเหมาะสม	๓.๕๓	๐.๕๓	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๖๓	๑.๓๔	มาก

๓) ด้านกระบวนการดำเนินงาน

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อ กระบวนการดำเนินงาน (Process) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๕ หัวข้อ ได้แก่ ๑) การประชาสัมพันธ์โครงการ ๒) โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย ๓) โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ๔) ความพร้อมในการดำเนินงาน ๕) มีการประเมินผลความพึงพอใจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = ๓.๔๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๕๐) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า มีการประเมินความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๕๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๙๒) รองลงมา เป็นความพร้อมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = ๓.๔๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๐.๕๐) โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี, โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย และการประชาสัมพันธ์โครงการ อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อ กระบวนการดำเนินงาน (Process)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. การประชาสัมพันธ์โครงการ	๓.๓๒	๐.๕๕	ปานกลาง
๒. โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย	๓.๔๔	๐.๘๕	ปานกลาง
๓. โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี	๓.๔๖	๐.๘๓	ปานกลาง
๔. ความพร้อมในการดำเนินงาน	๓.๔๕	๐.๕๐	ปานกลาง
๕. การประเมินผลความพึงพอใจ	๓.๕๘	๐.๙๒	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๔๖	๐.๕๐	ปานกลาง

๔.) ด้านผลผลิต

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อ ด้านผลผลิต (Product) มีประเด็นพิจารณาอยู่ ๔ หัวข้อ ได้แก่ ๑) การได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น ๒) การเห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น ๓) มีความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ๔) มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๖๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๑.๓๔) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = ๑.๐๐) รองลงมา คือ การเห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น, มีความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม, มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต่อ ด้านผลผลิต (Product)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑. ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น	๓.๘๕	๑.๐๐	มาก
๒. เห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น	๓.๘๒	๐.๕๖	มาก
๓. มีความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม	๓.๓๕	๒.๔๕	มาก
๔. มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ	๓.๖๕	๐.๕๔	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	๓.๖๓	๑.๓๔	มาก

๒. การประเมินโครงการในมิติแนวนอน

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสอบถามในตอนที่ ๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ในโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓ ในประเด็น ๑) ในสิ่งที่ทั้ง ๒ กลุ่มคาดหวังว่าจะได้รับจากโครงการ และ ๒) ความสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเสร็จสิ้นโครงการในระยะหนึ่ง

การวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อประเมินผลโครงการในมิติแนวนอน ตามแนวคิดของสเตก (Stake's Concepts and Model of Evaluation) หรือที่เรียกว่า เกล็นท์ทิแนนซ์ (Countenance Model) ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางเมตริกซ์ (Matrix Table) จำแนกการประเมินออกเป็น ๒ ส่วน คือ เมตริกการบรรยาย (Description Matrix) และเมตริกการตัดสินคุณค่า (Judgment Matrix) ดังนี้

๑. เมตริกการบรรยาย ใช้ในการเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ผู้วิจัยประเมินจากแบบสอบถามในตอนที่ ๓

๒. เมตริกการตัดสินคุณค่า ใช้ในการเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์มาตรฐาน กับ ผลการตัดสินใจ สำหรับเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้กับคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำหรับกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในการวิเคราะห์ผลการตัดสินใจ

ทั้งนี้ การเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง จะพิจารณาความสัมพันธ์ของมิติในแนวดิ่ง ตามรูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม หรือที่เรียกว่า ชิปโมเดล (Stufflebeam's or CIPP Model) ซึ่งเป็นการประเมิน ๔ ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context: C), ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input: P), ด้านกระบวนการหรือการดำเนินงาน (Process: P) และด้านผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product: P) โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลของทั้ง ๒ กลุ่ม ตามลำดับ

การประเมินโครงการในเมตริกการบรรยาย เปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในความคิดเห็นของกลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อความคาดหวังที่จะได้รับจากโครงการ และความสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในการดำเนินการจัดโครงการ ดังนี้

๑. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านบริบท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับบริบทต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในความสอดคล้องระดับมาก เพราะวัตถุประสงค์โครงการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน และมีการตรวจสอบและรายงานเป็นระยะ

๒. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านปัจจัยเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรสำรวจความเพียงพอของอุปกรณ์ เงิน และ ผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรม

๓. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

๔. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า การนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากโครงการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ เมตริกซ์การบรรยายเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง:

กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวนทั้งสิ้น ๓๖ คน

มิติในแนวนตั้ง	ความคาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (C) -ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับเป้าประสงค์ -ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับ หลักการและเหตุผล -ความเหมาะสมของโครงการกับความจำเป็นของท้องถิ่น -ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด -การทบทวนปรับปรุงโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ความ ส อ ด ค ล ่ อ ง ข อ ง วัตถุประสงค์โครงการระหว่างบริบทหรือสถานะแวดล้อมกับความคาดหวังว่า ได้เรียนรู้และร่วมกันอนุรักษ์ และ สืบทอดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนสร้างบรรยากาศทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นรูปธรรม และจัดให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ความสอดคล้องของบริบทในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะ วัตถุประสงค์โครงการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน/ มีการตรวจสอบและรายงานเป็นระยะ ข้อเสนอแนะ ควรปรับแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด และถึงแม้ว่าจะมีกิจกรรมมากขึ้น เพราะได้รับงบประมาณมากขึ้น/ แต่ยังทำต่อเนื่องน้อย/ไม่ชัดเจน/ ยังไม่ค่อยสมบูรณ์นัก

มิติในแนวตั้ง	ความคาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ด้านปัจจัยเบื้องต้น (I) ความเพียงพอของบุคลากร ดำเนินงาน ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ ความเหมาะสมของงบประมาณ ความเหมาะสมของวิทยากร ความเหมาะสมของระยะเวลา	ความสอดคล้องระหว่าง ด้านปัจจัยเบื้องต้นกับความ คาดหวังว่า การสร้างภาคีเครือข่าย แลกเปลี่ยนความรู้ และการจัดเก็บ ข้อมูลองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรม ท้องถิ่นที่ได้รับจากการจัดทำ โครงการในรูปแบบที่หลากหลาย	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นว่า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควร ดำเนินการเพียงพอของอุปกรณ์ เงิน และ ผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรม ข้อเสนอแนะ ควรมีหลักเกณฑ์การพิจารณาการ กระจายงบประมาณสู่คณะอย่าง ชัดเจน
ด้านกระบวนการดำเนินงาน (P) -มีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการ -มีการประชุมวางแผนเตรียมการ จัดโครงการ -มีการประสานงานกับหน่วยงาน อื่น -มีการประชาสัมพันธ์โครงการ -มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน -มีการประเมินผลความพึงพอใจ	ความสอดคล้องระหว่าง ด้านกระบวนการดำเนินงานกับ ความคาดหวัง ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ อยากให้มีรูปแบบ กระบวนการ PDCA และอยาก เห็นวัฒนธรรมองค์กรที่เป็น แบบอย่างในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นว่า การมีส่วนร่วมของ นักศึกษา และ บุคลากร ใน มหาวิทยาลัยโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะ ควรมีกระบวนการการดำเนินงาน ที่แตกต่างจากกระบวนการเดิมที่ ไม่บรรลุผล/ มีความต่อเนื่องที่เป็น รูปธรรม และ กิจกรรมหลัก ควร มีการประชาสัมพันธ์ให้มากยิ่งขึ้น
ด้านผลผลิต (P) -การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ -โครงการได้บูรณาการกับการจัด เรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา -ความคุ้มค่าของงบประมาณ -หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ ควรมียู่ -หลักฐานรูปเล่มสรุปผลการ ดำเนินงาน	ความสอดคล้องระหว่าง ด้านผลผลิตกับความคาดหวังว่า ในการบรรลุวัตถุประสงค์ โครงการได้นั้น คือ การได้สร้าง จิตสำนึกสาธารณะให้กับ นักศึกษาในการรักษาวัฒนธรรม ไทยในรูปแบบที่หลากหลาย และ ด้านอาจารย์ได้มีการบูรณาการ ด้านทำนุบำรุงกับการเรียนการ สอนและงานวิจัย	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นว่า การนำองค์ความรู้จาก โครงการไปใช้ประโยชน์ได้จริง ข้อเสนอแนะ นักศึกษายังไม่เห็นความสำคัญ ด้านวัฒนธรรมเท่าที่ควร และ อาจารย์ส่วนใหญ่ ยังไม่มีการ บูรณาการ ด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการ สอนและงานวิจัยอย่างเป็น รูปธรรม

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชน และ ผู้สังเกตการณ์ในโครงการต่อความคาดหวังที่จะได้รับจากโครงการ และความสอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในการดำเนินการจัดโครงการ ดังนี้

๑. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านบริบท กลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีความเห็นโดยภาพรวมว่า ได้รับความรู้และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมภาคใต้จากโครงการมากขึ้น แต่รูปแบบโครงการยังไม่เหมาะสม ไม่มีความพร้อมเพียงปรองดองกัน รวมทั้งการได้รับความไม่ร่วมมือจากคณะในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และ กลุ่มภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีความเห็นโดยภาพรวมว่า ได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน/ ขนมน้ำ ของอร่อย รางวัล ของที่ระลึกมีน้อยมากได้รับกันไม่ทั่วถึง/สถานที่ร้อนและแคบเกินไปเมื่อเทียบกับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ

๒. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านปัจจัยเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดโครงการย่อยแต่ละโครงการไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้มาก เกินความจำเป็นต่อจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่มีน้อย และยังไม่เห็นมีกิจกรรมที่เด่น ๆ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ในการใช้ฝึกปฏิบัติมีน้อยไม่พอเพียงกับผู้เข้าร่วมโครงการ, ด้านวิทยากรพูดไม่ค่อยเข้าใจ ไม่ค่อยมีการอธิบาย และด้านระยะเวลาในการจัดโครงการยังไม่เหมาะสม

๓. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการประชาสัมพันธ์มีน้อย รับประทานยังไม่ทั่วถึง, ด้านพิธีกรพูดไม่สนุก พูดน่าเบื่อ พูดไม่ค่อยชัด มหาวิทยาลัยขาดบุคลากรที่มีความรู้ในศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ และขาดผู้นำในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ส่วนด้านการประเมินความพึงพอใจมีทุกโครงการ

๔. ความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงด้านผลผลิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการได้เข้าร่วมโครงการทำให้ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ๓ จังหวัดชายแดนใต้, ได้ร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรม, ได้รับความรู้และยังนำไปใช้หรือทดลองใช้ได้จริง ดังแสดงในตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๒ เมตริกซ์การบรรยายเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง:

กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชน และ
ผู้สังเกตการณ์ใน โครงการ จำนวนทั้งสิ้น ๓๐๐ คน

มิติในแนวตั้ง	ความคาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (C) ความสอดคล้องของรูปแบบ โครงการกับความต้องการของ	ความสอดคล้องระหว่างบริบท หรือสถานะแวดล้อมกับความ คาดหวัง โดยจำแนกออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความ คิดเห็นใน ความสอดคล้องของ บริบทโดยภาพรวม จำแนก ออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

มติในแนวตั้ง	ความคาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
- ผู้เข้าร่วมโครงการ - ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น - ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัดโครงการ	๑) กลุ่มภายใน ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา เจ้าหน้าที่ บุคลากรของมหาวิทยาลัย และผู้สังเกตการณ์ คาดหวังว่า การได้เรียนรู้ในหลากหลาย เกิดความเข้าใจในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ความพร้อมเพรียง ความปรองดอง และความร่วมมือจากคณะในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ๒) กลุ่มภายนอก ได้แก่ ครู นักเรียน ประชาชน และผู้สังเกตการณ์ คาดหวังว่า เขาจะได้รับความรู้ ความสนุก ได้ชมการแสดง ได้กินขนม น่าจะบริการน้ำอร่อย ๆ ได้รับรางวัล และได้รับของที่ระลึก/ สถานที่อยากให้มีแสงสี/ มีรูปแบบของวัฒนธรรมการเล่นที่สนุกและหลากหลาย	๑) กลุ่มภายใน ได้รับความรู้ และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ มากขึ้น แต่รูปแบบยังไม่เหมาะสม และยังไม่เกิดความพร้อมเพรียง ความปรองดอง รวมทั้งความร่วมมือจากคณะในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ๒) กลุ่มภายนอก ได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน/ ขนมน้ำของอร่อย รางวัลของที่ระลึกมีน้อยมากได้รับกันไม่ทั่วถึง/ สถานที่ร้อนและแคบเกินไปกับจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ข้อเสนอแนะ -ควรมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ -รูปแบบของกิจกรรมควรจัดให้มีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก น่าสนใจ เหมาะสมกับความเป็นมหาวิทยาลัย -ควรเน้นความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มากกว่านี้ -ควรเปลี่ยนรูปแบบที่ให้เกิดความสนใจและสนุกสนานมากกว่านี้ -ควรปรับปรุงสถานที่จัดใหม่ ตกแต่งให้สวยงาม มีดอกไม้ไม้ประดับ และต้นไม้เพิ่มเยอะ ๆ

มิติในแนวตั้ง	ความคาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ด้านปัจจัยเบื้องต้น (I) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ เอกสารการเผยแพร่/เอกสารประกอบการเรียนรู้ วิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ ระยะเวลาในการจัดโครงการมีความเหมาะสม	ความสอดคล้องระหว่างด้านปัจจัยเบื้องต้นกับความคาดหวังว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนให้มากที่สุด/วิทยากรมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และความชำนาญในการนำเสนอ สอนวิธีการทำได้ อย่างละเอียด/ ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้มากเกินความจำเป็นต่อจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่มีน้อย และยังไม่เห็นมีกิจกรรมที่เด่น ๆ/ วัสดุ อุปกรณ์ในการใช้ฝึกปฏิบัติมีน้อยไม่พอเพียง/ วิทยากรพูดไม่ค่อยเข้าใจ ไม่ค่อยมีการอธิบาย / ระยะเวลาในการจัดโครงการยังไม่เหมาะสม ข้อเสนอแนะ -ควรจัดโครงการอย่างเปิดเผย -ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับระดับมหาวิทยาลัย -ควรเตรียมอุปกรณ์ให้พอเพียงกับนักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการ สำหรับใช้ฝึกปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่อง -ควรสรรหาวิทยากรในการนำเสนอแต่ละเรื่องให้มีความเหมาะสมกับโครงการที่จัดและเหมาะสมกับฐานะของมหาวิทยาลัย -ควรให้วิทยากรท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมมากกว่านี้ -การถ่ายโอนความรู้สู่เยาวชนควรสร้างสรรค์มากกว่านี้ -ควรอธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรม -ระยะเวลาในการจัดโครงการตามวัฒนธรรมควรจัดเดือนละ ๑ ครั้ง

มิติในแนวนตั้ง	ความคาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง
ด้านกระบวนการดำเนินงาน (P) - การประชาสัมพันธ์โครงการ - โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย - โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี - ความพร้อมในการดำเนินงาน - การประเมินผลความพึงพอใจ	ความสอดคล้องระหว่างด้านกระบวนการดำเนินงานกับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยากให้มีรูปแบบกระบวนการ PDCA /อยากเห็นวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นแบบอย่างในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย อย่างเข้มแข็ง/ การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการดำเนินงานอย่างมีระบบ มีพิธีการที่ตกลง ไม่ดู สุภาพเรียบร้อย อ่อนหวาน	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การประชาสัมพันธ์มีน้อย รับทราบกันไม่ทั่วถึง/ พิธีการพูดไม่สนุก พูดน่าเบื่อ พูดไม่ค่อยชัด/ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ในศิลปวัฒนธรรมภาคใต้ และขาดผู้นำในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนาที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น /มีการประเมินความพึงพอใจทุกโครงการ ข้อเสนอแนะ -ควรมีกระบวนการการดำเนินงานที่แตกต่างจากกระบวนการเดิมที่ไม่บรรลุผล -ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากและต่อเนื่องอย่างเป็นรูปธรรม -ควรให้พี่ ๆ ดูแลน้อง ๆ ยิ้มให้มาก -ควรดูแลเด็กในการเข้าห้องน้ำ - ควรมีคนนำทาง
ด้านผลผลิต (P) - ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น - เห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น - มีภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม - มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ	ความสอดคล้องระหว่างด้านผลผลิตกับความคาดหวังว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจลึกซึ้งในวัฒนธรรมไทย/ได้ความรู้และเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่นมากขึ้น/เยาวชนรุ่นหลานได้เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมโครงการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ๓ จังหวัดชายแดนใต้ /ได้อนุรักษ์วัฒนธรรม/ได้รับความรู้และยังนำไปใช้หรือทดลองได้จริง

การประเมินผลโครงการโดยใช้**เมตริกซ์การตัดสินคุณค่า** ในการเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์มาตรฐานของทั้ง ๒ กลุ่ม โดย ๑) กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๑๖ คน ด้วยการพิจารณาตัดสินใจในคุณค่าของโครงการจากเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งเป็นเกณฑ์ของกระบวนการดำเนินงาน (Process) และ ๒) กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน ด้วยการพิจารณาตัดสินใจในคุณค่าของโครงการจากเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งเป็นเกณฑ์ของผลลัพธ์หรือผลผลิต ดังแสดงในตารางที่ ๑๓ และตารางที่ ๑๔ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๓ เมตริกซ์การตัดสินคุณค่า เปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กับ ผลการตัดสินใจ: กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มิติในแนวนั่ง	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการตัดสินใจ
ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (C) -ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับเป้าประสงค์ -ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับ หลักการและเหตุผล -ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น -ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด -การทบทวนปรับปรุงโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	โครงการที่ดำเนินการต้องมีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด ซึ่งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมได้ดำเนินงานตามกรอบนโยบายด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีแผนงบประมาณ: การส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓ ไว้เป็นกลไกในการดำเนินงาน มีแผนปฏิบัติราชการประจำปีไว้รองรับการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ ๔	โครงการได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสามารถตอบสนองพันธกิจของมหาวิทยาลัยในการเป็นกลไกส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับมากที่สุด

มิติในแนวตั้ง	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการตัดสินใจ
ด้านปัจจัยเบื้องต้น (I) - ความเพียงพอของบุคลากรดำเนินงาน - ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ - ความเหมาะสมของงบประมาณ - ความเหมาะสมของวิทยากร - ความเหมาะสมของระยะเวลา	โครงการต้องมีการดำเนินงานอย่างมีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งศูนย์ศิลปวัฒนธรรมได้ดำเนินงานตามแผนงบประมาณของมหาวิทยาลัย	โครงการได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณของมหาวิทยาลัยอย่างมีระบบและกลไกตามความเหมาะสมในระดับมาก
ด้านกระบวนการดำเนินงาน (P) - การประชาสัมพันธ์โครงการ - โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย - โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี - ความพร้อมในการดำเนินงาน - การประเมินผลความพึงพอใจ	โครงการต้องมีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง	โครงการมีกระบวนการการดำเนินงานแบบ PDCA อย่างสม่ำเสมอ และเป็นรูปธรรมในการประชาสัมพันธ์ มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความพึงพอใจมาโดยตลอดในระดับปานกลาง
ด้านผลผลิต (P) -การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ -โครงการได้บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา -ความคุ้มค่าของงบประมาณ -หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ควรมียู่ -หลักฐานรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน	โครงการต้องมีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา และมีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	โครงการมีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับน้อย และมีการสรุปรูปเล่มผลการดำเนินงานอย่างมีระบบเป็นอย่างมาก

ตารางที่ ๑๔ เมตริกซ์การตัดสินคุณค่า เปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) กับผลการตัดสินใจ: กลุ่ม ครู/อาจารย์
นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์

มิติในแนวนตั้ง	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการตัดสินใจ
ด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (C) -ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ -ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น -ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด	โครงการต้องมีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)	โครงการได้มีการดำเนินการตามระบบในแผนปฏิบัติการ ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งมีกรอบนโยบายด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนงบประมาณโครงการไว้รองรับตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ มีความสอดคล้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ด้านปัจจัยเบื้องต้น (I) จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ เอกสารการเผยแพร่/เอกสารประกอบการเรียนรู้ วิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ ระยะเวลาในการจัดโครงการมีความเหมาะสม	บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และมีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง	โครงการได้มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่องมีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลในระดับมาก

มิติในแนวนอง	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการตัดสินใจ
ด้านกระบวนการดำเนินงาน (P) - การประชาสัมพันธ์โครงการ - โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย - โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี - ความพร้อมในการดำเนินงาน - การประเมินผลความพึงพอใจ	โครงการต้องมีการดำเนินงานอย่างมีรูปแบบ PDCA ซึ่งต้องมีการเผยแพร่กิจกรรมต่อสาธารณชนตลอดจนมีการประเมินผลความสำเร็จของโครงการ	โครงการมีกระบวนการการดำเนินงานแบบ PDCA และเป็นรูปธรรมในการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการ มีการประชุมประสานงาน ประชาสัมพันธ์ และมีการประเมินผลความพึงพอใจมาโดยตลอดในระดับมาก
ด้านผลผลิต (P) - ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น - เห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น - มีภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม - มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ	โครงการต้องมีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน	โครงการได้มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนในระดับมาก

จากการประเมินผลประสิทธิผลโครงการในมิติแนวนอนของของสดก (Stake's Concepts and Model of Evaluation) โดยใช้ตารางเมตริกซ์ (Matrix Table) ๒ ตาราง คือ เมตริกการบรรยาย (Description Matrix) เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้น และเมตริกการตัดสินคุณค่า (Judgment Matrix) เพื่อเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์มาตรฐานกับผลการตัดสินใจ ควบคู่กับการพิจารณาความสัมพันธ์ของมิติในแนวดิ่ง ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context: C), ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input: P), ด้านกระบวนการหรือการดำเนินงาน (Process: P) และด้านผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product: P) ของทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง พบว่า โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสามารถตอบสนองพันธกิจของมหาวิทยาลัยในการเป็นกลไกส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งเป็นเกณฑ์ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) ตรงตามความคาดหวังของ คณะกรรมการฯ ในด้านบริบทและกระบวนการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ในด้านผลผลิต พบว่า กลุ่มภายในหน่วยงานและชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมน้อย ยังขาดความหลากหลาย ขาดความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษายังไม่เห็นความสำคัญด้านวัฒนธรรมเท่าที่ควร และยังขาดการบูรณาการงาน ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและงานวิจัยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการดำเนินการจัดโครงการจะได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของ สกอ. แต่กลุ่ม ผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชน และผู้สังเกตการณ์ในโครงการ ส่วน ใหญ่โดยภาพรวม เห็นว่า การจัดโครงการ ฯ ไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับ แต่สอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานของ สมศ. ที่มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และได้บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ
๒. ควรเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก น่าสนใจ เหมาะสมกับ ความเป็นมหาวิทยาลัยที่ เน้นความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มากกว่านี้
๓. ควรปรับแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด
๔. ควรจัดโครงการอย่างเปิดเผย ด้วยการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับระดับมหาวิทยาลัย
๕. ควรมีกระบวนการการดำเนินงานที่แตกต่างจากกระบวนการเดิมที่ไม่บรรลุผล
๖. ควรให้วิทยากรท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมมากกว่านี้
๗. การถ่ายโอนความรู้สู่เยาวชนควรสร้างสรรค์มากกว่านี้
๘. การเตรียมอุปกรณ์สำหรับใช้ฝึกปฏิบัติ ควรให้พอเพียงกับนักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการ
๙. ควรนำองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน
๑๐. สถานที่จัดโครงการควรปรับปรุงใหม่ ตกแต่งให้สวยงาม สร้างบรรยากาศทาง ด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นรูปธรรม และสามารถเป็นศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต

บทที่ ๕

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เป็นการวิจัยประเมินผล โดยใช้รูปแบบการประเมินของ สเตก (Stake's Countenance Model) ผสมผสานกับรูปแบบการประเมินของ สตั้มเฟิลบีม (Stufflebeam's or CIPP Model) เป็นการประเมินโครงการใน ๒ มิติ โดย มิติในแนวดิ่ง คือ การประเมินโดยใช้ CIPP Model ซึ่งมี ๔ ด้าน คือ การประเมินสถานะแวดล้อม (Context) ตัวป้อนเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product) และ มิติในแนวนอน โดยใช้ Countenance Model เป็นการประเมินความคาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ ตลอดจนนำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะจากการดำเนินโครงการที่ได้สิ้นสุดลงแล้ว เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงโครงการ ให้เกิดประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ อันจะนำมาสู่การพัฒนาและบรรลุปันธกิจของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในมิติแนวดิ่งเป็นการสำรวจเชิงปริมาณ และมิติในแนวนอนเป็นการสำรวจเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออก ๒ กลุ่มตามคุณลักษณะทางประชากร คือ คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ และผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครบถ้วนมากที่สุด โดยสรุปผลการศึกษา ดังนี้

๑. คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จำนวน ๓๖ คน

คุณลักษณะทางประชากร คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มากกว่าเพศหญิง สถานภาพส่วนใหญ่เป็นวิทยากรในโครงการ/กิจกรรม ผู้บริหารระดับสูง รองคณบดี ประธานหลักสูตร อาจารย์ และนักศึกษาช่วยงาน ตามลำดับ

ด้านประสบการณ์ในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีประสบการณ์เฉลี่ย ๓ ปี

๒. กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการและผู้สังเกตการณ์ จำนวน ๓๐๐ คน

คุณลักษณะทางประชากร กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มากกว่า เพศชาย สถานภาพเป็นนักเรียน/นักศึกษา ครู/อาจารย์ ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ ตามลำดับ ด้านประสบการณ์ในการเข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมโครงการมาแล้ว ๒ ครั้ง

สรุปผลการศึกษา

การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง ๒ กลุ่ม ด้วยวิธีการประเมินในมิติแนวตั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (Context), ปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input), กระบวนการดำเนินงาน (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product) และมีมิติในแนวนอน ดังนี้

1. การประเมินโครงการในมิติแนวตั้ง

1.1 ความคิดเห็นคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑) ด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อมของโครงการ

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อมของโครงการในภาพรวมมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ หากแยกพิจารณาตามรายชื่อกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการจำเป็นของท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ การทบทวนปรับปรุงโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๒) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้าของโครงการในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับ อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ ความเหมาะสมของวิทยากรในโครงการ ในขณะที่ปัจจัยด้านความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดโครงการ อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

๓) ด้านกระบวนการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านกระบวนการในภาพรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามแผน มีการประเมินผลความพึงพอใจ และมีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

๔) ด้านผลผลิต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผลผลิตของโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ โดยการมีรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน ให้มีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่ได้รับอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

๑.๒ ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชน ผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์

๑) ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า บริบทหรือสภาวะแวดล้อมของโครงการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น ในขณะที่ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด และ ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

๒) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้าของโครงการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ในขณะที่เดียวกันวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ และวิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ อยู่ในระดับมาก

๓) ด้านกระบวนการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า กระบวนการดำเนินงานในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ในแต่ละโครงการมีกระบวนการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ ความพร้อมในการดำเนินงานอยู่ และความต่อเนื่องของโครงการมีเป็นประจำทุกปี อยู่ในระดับปานกลาง

๔.) ด้านผลผลิต

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผลผลิตของโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น เห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น และมีความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

๒. การประเมินโครงการในมิติแนวนอน

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากทั้ง ๒ กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ กลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ ได้แก่ ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ในโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓ เพื่อประเมินโครงการในแนวนอน ได้แก่ ความ

คาดหวังว่า สิ่งที่เกิดขึ้น เกณฑ์มาตรฐาน และผลการตัดสินใจ โดยใช้ตารางเมตริกซ์ (Matrix Table) ๒ ตาราง คือ เมตริกการบรรยาย (Description Matrix) เปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างความคาดหวัง กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และเมตริกการตัดสินคุณค่า (Judgment Matrix) เปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างเกณฑ์ มาตรฐาน กับ ผลการตัดสินใจ สำหรับเกณฑ์มาตรฐานที่ใช้กับกลุ่มคณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำหรับกลุ่มผู้เข้าร่วม โครงการ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในการวิเคราะห์ผลการตัดสินใจ ซึ่งจะพิจารณาความสัมพันธ์ของมิติในแนวดิ่ง ตามรูปแบบการประเมิน ของสตัฟเฟิลบีม หรือที่เรียกว่า ชิฟโมเดล (Stufflebeam's or CIPP Model) เป็นการประเมิน ๔ ด้าน คือ ด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม (Context: C), ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือตัวป้อนเข้า (Input: P), ด้าน กระบวนการหรือการดำเนินงาน (Process: P) และด้านผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product: P)

ผลการศึกษา พบว่า โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓ มีความสอดคล้อง กับบริบทหรือสถานะแวดล้อม เพราะ วัตถุประสงค์โครงการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน มีการตรวจสอบ และรายงานเป็นระยะ มีการดำเนินงานตามวงจรแบบ PDCA สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) แต่อย่างไรก็ตาม ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมควรสำรวจและพิจารณาใน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของความเพียงพอในวัสดุ/อุปกรณ์ เงิน และ ผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรม ด้านกระบวนการ ในการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและบุคลากรในมหาวิทยาลัย และการนำองค์ความรู้จากโครงการไปใช้ ประโยชน์ได้จริง ในขณะเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบกับผลการตัดสินคุณค่าของโครงการจากกลุ่มผู้เข้าร่วม โครงการ ฯ โครงการได้มีการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณของมหาวิทยาลัย อย่างมีระบบและกลไกตามความเหมาะสมมาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และมีการเผยแพร่กิจกรรมต่อสาธารณชนตลอดจนมีการประเมินผลความสำเร็จของ โครงการ ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชน สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ประเมินผลจากแบบสอบถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้

๑. คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓

คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการ ฯ ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุง โครงการในด้านต่าง ๆ เช่น ๑) ควรมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้เหมาะสมกับงบประมาณที่ได้รับ ๒) ควรเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมให้มีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซาก น่าสนใจ เหมาะสมกับความเป็น

มหาวิทยาลัยที่เน้นความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มากกว่านี้ ๓) ควรปรับแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์จังหวัด ๔) ควรจัดโครงการอย่างเปิดเผย ด้วยการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับระดับมหาวิทยาลัย 5) ควรมีกระบวนการการดำเนินงานที่แตกต่างจากกระบวนการเดิมที่ไม่บรรลุผล 6) ควรให้วิทยากรท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมมากกว่านี้ 7) การถ่ายโอนความรู้สู่เยาวชนควรสร้างสรรค์มากกว่านี้ 9) การเตรียมอุปกรณ์สำหรับใช้ฝึกปฏิบัติ ควรให้พอเพียงกับนักเรียนผู้เข้าร่วมโครงการ ๑๐) ควรนำองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน ๑๑) สถานที่จัดโครงการปรับปรุงใหม่ ตกแต่งให้สวยงาม สร้างบรรยากาศทางด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นรูปธรรม และสามารถเป็นศูนย์หรือแหล่งเรียนรู้ที่มีชีวิต เป็นต้น

อภิปรายผล

โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นโครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม สืบสาน อนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น ซึ่งศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แต่ยังมีการปรับปรุงโครงการค่อนข้างน้อยมาก ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์แห่งยุคของการประกันคุณภาพการศึกษาในปัจจุบัน อันจะนำมาซึ่งการพัฒนาให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการรับรองคุณภาพการศึกษาของประเทศชาติต่อไป

ทั้งนี้ จากการประเมินในมิติแนวตั้งของโครงการ พบว่า ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านต่างสนับสนุนให้การดำเนินโครงการประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของสต์เฟิลบีม ในการสรุปให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ และวิธีการวิจัยประเมินผลในครั้งนี้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแนวคิดของสเติร์ก ตามแนวคิดในการประเมินที่มุ่งเน้นการสื่อสารแบบธรรมชาติ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของโครงการตามความเป็นจริงในทางปฏิบัติ ซึ่งวิธีการวิจัยในครั้งนี้คล้ายคลึงกับ การวิจัยประเมินผลโครงการแข่งขันตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๐ เนื่องจากเป็นวิธีการที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ดำเนินการอย่างมีมาตรฐานตามเกณฑ์ของการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการจริงย่อมมีเสียดสีท่อนเพื่อความคาดหวังในการพัฒนาและปรับปรุงต่อไป เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงตามพันธกิจของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่ได้ตั้งไว้ จึงสมควรที่จะมีการทบทวนโครงการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีการพัฒนาอีก ๆ ขึ้นในปีต่อ ๆ ไป

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรรนำผลการประเมินทั้ง ๔ ด้านตามแนวคิดของสตףเฟิลบีมมาพิจารณาให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบโครงการอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป
๒. การประเมินผลความพึงพอใจในแต่ละโครงการควรเป็นผลที่มาจากสภาพความเป็นจริงและต้องยอมรับได้เพื่อการปรับปรุง ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการนี้มีการดำเนินการเป็นประจำทุกปี
๓. การใช้งบประมาณควรคำนึงถึงความคุ้มค่าในด้านปัจจัยเบื้องต้นกับผลผลิต
๔. ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่โครงการต่าง ๆ อย่างเปิดเผยในวงกว้างกว่านี้
๕. ควรสร้างผลงานที่โดดเด่น เพื่อการเผยแพร่ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
๖. ควรสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างมหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัย องค์กรและชุมชนท้องถิ่น โดยการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกได้เข้ามามีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มากกว่านี้

บรรณานุกรม

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา. (2551). **คู่มือ**

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา. (2553). **คู่มือการประกัน**

คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา. ยะลา: สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (สำเนาฉบับเดือนกรกฎาคม).

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม. (2551). **รายงานการประเมินตนเอง.** ยะลา: ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม. (2552). **รายงานการประเมินตนเอง.** ยะลา: ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). **ทฤษฎีการประเมิน.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. (2544). **รวมบทความทางการประเมินโครงการ.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพักตร์ พิบูลย์. (2549). **กลยุทธ์การวิจัยเพื่อพัฒนางาน: วิจัยเพื่อพัฒนาองค์กร.** พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี:

จตุพร ดีไซน์.

สุพักตร์ พิบูลย์. (2549). **ชุดเสริมทักษะการประเมินโครงการ.** นนทบุรี: จตุพร ดีไซน์

สุวิมล ว่องวานิช. (2548). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

คณะกรรมการดำเนินการจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยสถาบัน เรื่อง “การประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของ คณะกรรมการดำเนินงานจัดโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้ต่อไป

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

๑. สถานภาพของท่านในการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการ

- ☐ ผู้บริหารระดับสูง ☐ ผู้บริหารระดับกลาง ☐ หัวหน้างาน ☐ เจ้าหน้าที่
☐ คณบดี ☐ รองคณบดี ☐ หัวหน้าภาควิชา ☐ ประธานหลักสูตร
☐ อาจารย์ ☐ นักศึกษาช่วยงาน ☐ วิทยากร ☐ อื่น โปรดระบุ.....

๒. เพศ ☐ ชาย

☐ หญิง

๓. ท่านได้เข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมเป็นระยะเวลา.....ปี

ตอนที่ ๒ การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการดำเนินงาน และผลผลิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

๑. ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑.๑ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์โครงการกับเป้าประสงค์ ตามยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม					
๑.๒ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ กับ หลักการและเหตุผล					
๑.๓ ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น					
๑.๔ ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด					
๑.๕ การทบทวนปรับปรุงโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					

๒. ด้านปัจจัยเบื้องต้น

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๒.๑ ความเพียงพอของบุคลากรดำเนินงานในโครงการ					
๒.๒ ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ที่จัดโครงการ					
๒.๓ ความเหมาะสมของงบประมาณที่ได้รับ					
๒.๔ ความเหมาะสมของวิทยากรในโครงการ					
๒.๕ ความเหมาะสมของระยะเวลาที่จัดโครงการ					

๓. ด้านกระบวนการดำเนินงาน

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓.๑ มีการเปิดโอกาสให้องค์กรท้องถิ่น/ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการ					
๓.๒ มีการประชุม วางแผนเตรียมการจัดโครงการ					
๓.๓ มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น					
๓.๔ มีการประชาสัมพันธ์โครงการ					
๓.๕ มีการดำเนินงานเป็นไปตามแผน					
๓.๖ มีการประเมินผลความพึงพอใจ					

๔. ด้านผลผลิต

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๔.๑ การบรรลุวัตถุประสงค์โครงการ					
๔.๒ โครงการได้บูรณาการกับการจัดเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา					
๔.๓ ความคุ้มค่าของงบประมาณ					
๔.๔ หลักฐาน/ร่องรอย/วัสดุคงทนที่ควรมีอยู่					
๔.๕ หลักฐานรูปเล่มสรุปผลการดำเนินงาน					

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑. สิ่งที่ท่านคาดหวังว่าจะได้รับจากโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

.....

๒. ท่านคิดว่าการดำเนินการจัดกิจกรรมและผลของการดำเนินโครงการ มีความสอดคล้องกับความคาดหวังของท่านหรือไม่

☐ สอดคล้อง เหตุผล

☐ ไม่สอดคล้อง เหตุผล.....

๓. ท่านคิดว่าควรมีการปรับปรุงโครงการในด้านใดบ้างและอย่างไร (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ ด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (โปรดระบุข้อเสนอแนะ)

.....

☐ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (โปรดระบุข้อเสนอแนะ)

.....

☐ ด้านกระบวนการดำเนินงาน (โปรดระบุข้อเสนอแนะ)

.....

☐ ด้านผลผลิต (โปรดระบุข้อเสนอแนะ)

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

แบบสอบถาม

ครู/อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ และผู้สังเกตการณ์ใน
โครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยสถาบัน เรื่อง “การประเมินประสิทธิผลโครงการ
ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”
โดยมี วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ
๒๕๕๓ ของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ ในการจัดทำ
ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเสนอต่อผู้บริหารเพื่อปรับปรุงโครงการดังกล่าวต่อไป

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุด

๑. สถานภาพของท่านในการมีส่วนร่วมโครงการ

☐ ครู/อาจารย์ ☐ นักเรียน/นักศึกษา ☐ ประชาชนผู้เข้าร่วม ☐ ผู้สังเกตการณ์

๒. เพศ ☐ ชาย

☐ หญิง

๓. ท่านได้เคยมีส่วนร่วมโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รวมทั้งสิ้น.....ครั้ง

ตอนที่ ๒ การประเมินด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการดำเนินงาน และผลผลิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

๑. ด้านบริบทหรือสถานะแวดล้อม

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๑.๑ ความสอดคล้องของรูปแบบโครงการกับความต้องการของท่าน					
๑.๒ ความเหมาะสมของโครงการกับความต้องการของท้องถิ่น					
๑.๓ ความเหมาะสมของโครงการกับสภาพแวดล้อมของสถานที่จัด					

๒. ด้านปัจจัยเบื้องต้น

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๒.๑ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ					
๒.๒ วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้จัดโครงการ					
๒.๓ เอกสารการเผยแพร่/เอกสารประกอบการเรียนรู้					
๒.๔ วิทยากรมีความเหมาะสมกับโครงการ					
๒.๕ ระยะเวลาในการจัดโครงการมีความเหมาะสม					

๓. ด้านกระบวนการดำเนินงาน

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๓.๑ การประชาสัมพันธ์โครงการ					
๓.๒ โครงการมีความเหมาะสมในระดับมหาวิทยาลัย					
๓.๓ โครงการมีความต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี					
๓.๔ ความพร้อมในการดำเนินงาน					
๓.๕ การประเมินผลความพึงพอใจ					

๔. ด้านผลผลิต

ประเด็นพิจารณา ท่านมีความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ ในระดับใด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๔.๑ ได้รับความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น					
๔.๒ เห็นคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมชาติและท้องถิ่น					
๔.๓ มีภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม					
๔.๔ มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการ					

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

๑. สิ่งที่ท่านคาดหวังว่าจะได้รับจากโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

.....

.....

๒. ท่านคิดว่า ท่านคุ้มค่าต่อการเข้าร่วมโครงการนี้หรือไม่

☐ คุ้มค่า เหตุผล

.....

☐ ไม่คุ้มค่า เหตุผล

.....

๓. ท่านคิดว่าสิ่งที่ควรปรับปรุงโครงการมากที่สุดในด้านใด..... และอย่างไร

.....

๔. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดกิจกรรมที่มีในลานวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

๕. ระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมที่มีในลานวัฒนธรรม

☐ สัปดาห์/๑ ครั้ง ☐ ๒ สัปดาห์/๑ ครั้ง ☐ เดือน/๑ ครั้ง ☐ ภาคเรียน/๑ ครั้ง

๖. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นางวัลย์ลดา พรหมเวียง
ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Wallada Promwiang
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๑๐๑๔-๐๑๒๒๐-๒๕-๑
รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ ไม่มี
ตำแหน่งวิชาการ / สังกัด อาจารย์ระดับ ๖
ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อ.เมือง จ.ยะลา ๙๕๐๐๐ โทรศัพท์ (๐๙๓) ๒๒๓๑๕๑ ต่อ ๙๒๐๓
บริหาร/สังกัด หัวหน้างานบริหารทั่วไป
ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม
สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ที่อยู่บ้านพัก ๑๓๓/๖๘ ถ.เทศบาล ๓ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา ๙๕๐๐๐
โทรศัพท์ (บ้าน) ๐๙๓ – ๒๒๓๑๖๔ โทรศัพท์ (มือถือ) ๐๘๕- ๐๙๓๕๑๓๕
อีเมลล์ wallada.p@yru.ac.th
ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขารัฐศาสตร์ วิชาเอกบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปริญญาโท นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นศ.ม.) สาขานิเทศศาสตรธุรกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผลงานวิจัย
๒๕๔๑ คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัย “กองทุนเงินทดแทน: ภาพพจน์กับการประชาสัมพันธ์
และสารสนเทศ” มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
๒๕๔๘ คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการย่อยที่ ๓ การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและกีฬา
เพื่อส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยว ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
๒๕๕๓ คณะวิจัยและผู้ประสานงาน ชุดโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง "การพัฒนาคุณภาพชีวิต
เยาวชนในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง" (อยู่ในช่วงดำเนินการ)